

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ
Μήνυμα από
το Βερολίνο

σελ. 20

Ώρα να
πατήσουμε γκάζι

σελ. 2, 3

Νο 1740, 23 Σεπτέμβρη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΜΕ

ΤΕΤΑΡΤΗ
30
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

**Εμπρός
για απεργία
και κλιμακώση!**

Όλοι/ες στις
Γενικές Συνελεύσεις
των Συλλόγων

- Δημόσια δωρεάν Παιδεία
- Αυξήσεις στους μισθούς
- Κατάργηση της αξιολόγησης
- Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί

η τάξη μας

Απεργιακά στα Σχολεία και όλο το Δημόσιο

Γυρίστε στις σελίδες
8, 9, 10, 11

**14
&
15**
ΟΚΤΩΒΡΗ

εμπρός για
48ΩΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση
και την πολιτική της

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ

Αντιφασιστικά Ο Παύλος Ζει ο Κασιδιάρης πίσω στη φυλακή

Γυρίστε
στις σελίδες 12, 13

Αντιπολεμικά μαζί με τα διεθνή συλλαλητήρια 10/10

Γυρίστε στις σελίδες
4, 5, 6, 7

«Οι τέσσερις καβαλάρηδες της Αποκάλυψης έρχονται για την παγκόσμια οικονομία». Ο Evans-Pritchard, ο δεξιός αλλά εύστοχος οικονομικός συντάκτης της εφημερίδας Telegraph, δεν μασάει τα λόγια του: «Τέσσερα ισχυρά σοκ... κλιμακώνονται και τροφοδοτούν το ένα το άλλο, πυροδοτώντας μια άνοδο στις τιμές των εμπορευμάτων που θα καταλήξει, με βεβαιότητα, σε μια πληθωριστική έκρηξη...».

*Γράφει ο
Άλεξ Καλλίνικος*

«Οι δύο πρώτοι από τους τέσσερις καβαλάρηδες της Καινής Διαθήκης του Ιωάννη (κατάκτηση, πόλεμος, λιμός και θάνατος) είναι σήμερα οι παράλληλοι πόλεμοι στο Ιράν και την Ουκρανία». Την ώρα που έγραφε ο Evans-Pritchard το κείμενο αυτό, οι δυνάμεις των ανταρτών Ανσάρ Αλλάχ της Υεμένης κατακτούσαν, χάρη σε μια γρήγορη προέλαση, τον έλεγχο του Μπαμπ αλ-Μαντάμπ, του στενού που συνδέει την Ερυθρά Θάλασσα με τον Ινδικό Ωκεανό, αλλάζοντας με αυτόν τον τρόπο ραγδαία τα δεδομένα της Μέσης Ανατολής.

Η Σαουδική Αραβία χρησιμοποιούσε αυτή τη διαδρομή για να εξάγει πετρέλαιο και φυσικό αέριο, καθώς η έξοδός τους από τον Κόλπο μέσω των Στενών του Ορμούζ είχε αποκλειστεί από το Ιράν. Οι Ανσάρ Αλλάχ (που είναι σύμμαχοι του Ιράν) όμως εμποδίζουν τώρα την κίνηση των τάνκερ στο στενό και βομβαρδι-

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

“Αποκάλυψη, τώρα!”

ζουν στόχους μέσα στην ίδια τη Σαουδική Αραβία. Ο Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν, ο ηγέτης (διάδοχος του θρόνου) της Σαουδικής Αραβίας, εκλιπαρεί τον Τραμπ να συμμετάσχει σε μια επίθεση κατά των Υεμένιων ανταρτών.

Ο Τραμπ, όμως, ταλαντεύεται, γράφουν οι New York Times. Διστάζει να «προσθέσει ένα νέο μέτωπο στον πόλεμο κατά του Ιράν – έναν πόλεμο που άνοιξε αλλά δεν μπορεί να κλείσει καθώς κλυδωνίζει την οικονομία σε παγκόσμιο επίπεδο». Τόσο το Ιράν όσο και οι Ανσάρ Αλλάχ έχουν αποδειχθεί όχι μόνο αποφασισμένοι αλλά και ανθεκτικοί αντίπαλοι των ΗΠΑ και του Ισραήλ.

Το αποτέλεσμα του πολεμικού αποκλεισμού βασικών ναυτιλιακών αρτηριών είναι η αύξηση του κόστους ενέργειας, μεταφορών και τροφίμων. Ο Evans-Pritchard γράφει: «Τα συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης (futures) για το φυσικό αέριο στην Ευρώπη ‘κλειδώνουν’ σε τιμές για τον επερχόμενο χειμώνα τριπλάσιες από τον περσινό». Οι τιμές πώλησης του σταριού, του καλαμποκιού και της σόγιας με παράδοση στο μέλλον (πχ σε μερικούς μήνες) είναι υψηλότερες από τις σημερινές – ένα κερδοσκοπικό φαινόμενο (ονομάζεται contango στα αγ-

γλικά) που υποδηλώνει ότι η αγορά ποντάρει σε ελλείψεις τον χειμώνα που έρχεται. Ο πόλεμος στην Ουκρανία συμβάλει στον περιορισμό των ροών και της ενέργειας και των σιτηρών.

Ο «τρίτος καβαλάρης» του Evans-Pritchard είναι το Ελ Νίνιο, ένα γνωστό κλιματικό φαινόμενο που ανεβάζει τη θερμοκρασία της επιφάνειας του Ειρηνικού Ωκεανού. Η βρετανική κυβέρνηση προβλέπει ότι οι μεταβολές στις καιρικές συνθήκες θα μειώσουν τις αγροτικές αποδόσεις και θα αυξήσουν τις τιμές των τροφίμων –και ίσως και τις τιμές της ενέργειας. Αυτά έρχονται να προστεθούν στις καταστροφές που προκαλεί η κλιματική αλλαγή, τις οποίες είδαμε με τόσο δραματικό τρόπο το φετινό καλοκαίρι.

Φούσκα

«Ο τέταρτος καβαλάρης είναι, φυσικά, η καταγιστική επενδυτική δραστηριότητα στον τομέα της τεχνητής νοημοσύνης, των προηγμένων μικροτσιπ και των data centers». Ο Evans-Pritchard εστιάζει στον πληθωριστικό αντίκτυπο αυτής της τάσης, καθώς απορροφά τεράστιους πόρους. Ωστόσο, γίνεται ολοένα πιο φανερό ότι η τεχνητή νοημοσύνη βρίσκεται στο επίκεντρο μιας τεράστιας χρηματοοικονομικής φούσκας,

συγκρίσιμης με την φούσκα των ακινήτων, η κατάρρευση της οποίας πυροδότησε την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση της περιόδου 2007-2009.

Αρχικά, οι κολοσσοί της τεχνολογίας (Big Tech) που τροφοδοτούσαν την άνθηση της τεχνητής νοημοσύνης διέθεταν επαρκή ρευστότητα για να χρηματοδοτήσουν οι ίδιοι τις επενδύσεις τους. Τώρα, όμως, έχουν αρχίσει να συσσωρεύουν ολοένα και μεγαλύτερα χρέη. Και να καταφεύγουν όλο και πιο συχνά σε τεχνάσματα παρόμοια με εκείνα που οδήγησαν στην κατάρρευση της φούσκας των ακινήτων και πυροδότησαν την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση.

Οι εταιρείες τεχνολογίας δανείζονται μέσω «οχημάτων ειδικού σκοπού» τα οποία, σε τυπικό, νομικό επίπεδο, είναι οι ιδιοκτήτες των data centers και των υπόλοιπων υποδομών που κατασκευάζουν. Με τον τρόπο αυτό, το χρέος δεν εμφανίζεται στους ισολογισμούς των ίδιων των εταιρειών και δεν επηρεάζει τις μετοχές τους –που ανεβαίνουν. Όμως έχουν, παρόλα αυτά, εγγυηθεί ότι θα αποζημιώσουν τους πιστωτές τους στην περίπτωση που η (χρηματιστηριακή) αξία αυτών των επενδύσεων πέσει κάτω από ένα συμφωνημένο όριο. Σύμφωνα με εκτιμήσεις

της εφημερίδας Financial Times, οι εγγυήσεις αυτές ξεπερνούν τα 3 τρισεκατομμύρια δολάρια.

Οι επενδύσεις αυτές πραγματοποιούνται με την προσδοκία υπερκερδών για τους νικητές της κούρσας της Τεχνητής Νοημοσύνης. Ωστόσο, δεν υπάρχει ακόμη κανένα σημάδι τέτοιων κερδών. Η OpenAI αναμένει έσοδα ύψους 840 δισ. δολαρίων έως το τέλος του 2030, αλλά προβλέπει επίσης δαπάνες περίπου 856 δισ. δολαρίων για υπολογιστική ισχύ και υποδομές μέσα στην ίδια περίοδο.

Δεν είναι διόλου παράξενο ότι οι επικεφαλής των μεγάλων εργαστηρίων τεχνητής νοημοσύνης έχουν αρχίσει να ζητάνε τη «ρύθμιση» του κλάδου τους. Ο πραγματικός τους στόχος δεν είναι να αποτρέψουν την εξόντωση της ανθρωπότητας από υπερ-ευφυή συστήματα, αλλά να επιβραδύνουν τον ξέφρενο ανταγωνισμό, έτσι ώστε να μην εξελίσσεται με αυτή την ιλιγγιώδη ταχύτητα. Ο Τραμπ απορρίπτει τις εκκλήσεις τους επειδή, όπως επισημαίνει ο προσδευτικός οικονομολόγος Πολ Κρούγκμαν, «η αντίδραση κατά της τεχνητής νοημοσύνης... στερεί από τους οπαδούς του το μοναδικό πλεονέκτημα που πίστευαν ότι διέθεταν».

Ο Τραμπ ίσως αποφύγει την εμπλοκή σε έναν νέο πόλεμο στη Μέση Ανατολή, ελπίζοντας ότι αυτό θα ρίξει τις τιμές των καυσίμων στις ΗΠΑ. Όμως κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του για να πυροδοτήσει μια νέα τεράστια οικονομική κατάρρευση όταν θα σκάσει τελικά η «φούσκα» της τεχνητής νοημοσύνης.

«Με αφορμή αναφορές στον Τύπο για προβλήματα και δήθεν υπερδανεισμό ορισμένων επιχειρήσεων, κύκλοι του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας (ΤτΕ) τονίζουν με έμφαση ότι αυτές οι αναφορές ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματικότητα ... Οι ίδιοι κύκλοι του διοικητή της ΤτΕ διαβεβαιώνουν ότι η εποπτεία των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, τόσο από τις ευρωπαϊκές όσο και από τις ελληνικές αρχές, “ασκεύεται με τα αυστηρότερα διεθνή πρότυπα και ουδέν πρόβλημα υπάρχει”». Με αυτά τα λόγια προσπαθεί η Καθημερινή και η Τράπεζα της Ελλάδας να «διασκεδάσει» τις ανησυχίες των επενδυτών - που έχουν απογειωθεί μετά την αποκάλυψη του «σκανδάλου των επενδυτικών κεφαλαίων» στη γειτονική Τουρκία.

Περιττό να το πει κανείς, τα καθησυχαστικά λόγια δεν αξίζουν ούτε μια δεκάρα. Η κυβέρνηση, η Τράπεζα της Ελλάδας και οι «σοβαρές» εφημερίδες (συμπεριλαμβανομένης της Καθημερινής) μοίραζαν αντίστοιχες διαβεβαιώσεις τον Σεπτέμβρη του 2008, μετά την κατάρρευση της αμερικανικής τράπεζας Λήμαν Μπράδερς και το σκάσιμο της φούσκας των ακινήτων: το τραπεζικό μας σύστημα είναι θωρακισμένο, η έκθεση της ελληνικής οικονομίας στα δάνεια της αμερικανικής στεγαστικής

Ελλάδα-Τουρκία ίδια φούσκα “υπερδανεισμού”

φούσκας είμαι μηδαμινή, η κυβέρνηση έχει πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα και πάει λέγοντας. Το τι ακολούθησε είναι γνωστό.

Στην καρδιά του «σκανδάλου» της Τουρκίας βρίσκονταν μερικές «συνδεδεμένες εταιρείες» που απογειώθηκαν «τεχνητά» στο χρηματιστήριο μέσα από την συστηματική διοχέτευση κεφαλαίων στις μετοχές τους από «μια ομάδα επενδυτικών κεφαλαίων». Η κυβέρνηση και τα ΜΜΕ στην Τουρκία (και όχι μόνο) παρουσιάζουν αυτή την «ομάδα επενδυτικών κεφαλαίων» ούτε λίγο, ούτε πολύ σαν μια εγκληματική συμμορία. «Η νέα κρίση», γράφει η Καθημερινή, «αναδεικνύει την ανάγκη για ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις στους οικονομικούς και δικαστικούς θεσμούς της χώρας». Με άλλα λόγια,

αν υπήρχαν σοβαροί έλεγχοι –όπως υπάρχουν στις σοβαρές χώρες σαν την Ελλάδα- το πρόβλημα θα είχε αποφευχθεί. Στην πραγματικότητα, όμως, αυτό που έκανε η «συμμορία» στην Τουρκία είναι απλά η κανονική λειτουργία του χρηματιστηρίου.

Οι «ανυπόστατες φήμες» στις οποίες αναφέρονται οι «κύκλοι του διοικητή της ΤτΕ» πυροδοτήθηκαν από τον «πόλεμο» ανάμεσα στους δυο από τους μεγαλύτερους κατασκευαστικούς ομίλους της Ελλάδας –την ΑΚΤΩΡ και την ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ. «Οι δύο κατασκευαστικοί όμιλοι», γράφει το TVXS, «κονταροχτυπιούνται συστηματικά στους μεγάλους διαγωνισμούς του υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών για έργα και ΣΔΙΤ ύψους εκατοντάδων εκατομ-

μυρίων ευρώ». Η ίδια η κόντρα έχει μικρή σημασία –αυτό που έχει σημασία όμως είναι ότι, καθώς και οι δυο είναι συνδεδεμένες με διάφορα δημοσιογραφικά συγκροτήματα, τα «άπλυτά τους» βγαίνουν συνεχώς στην φόρα.

Και ο δανεισμός τους. Που θυμίζει τα πρότυπα της Τουρκίας: το μεγαλύτερο μέρος των κεφαλαίων (δανείων δηλαδή) κατευθύνεται σε λίγους επιχειρηματικούς ομίλους (για να χρησιμοποιήσουμε το πραγματικό όνομα για τις «συνδεδεμένες εταιρείες»). Το ΔΝΤ είχε επισημάνει αυτόν τον κίνδυνο από την τελευταία του έκθεση για την ελληνική οικονομία ήδη από τον Μάιο. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ίδιας της ΤτΕ, το 42,9% όλων των δανείων πηγαίνει στο 1,2% των επιχειρήσεων. «Η συνολική έκθεση (σε δάνεια) της ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ» γράφει το TVXS, «αγγίζει τα 9,5 δις Ευρώ ποσό σχεδόν διπλάσιο της κεφαλαιοποίησης της εταιρείας, η οποία ανέρχεται περίπου στα 5 δισ. Ευρώ». Και φυσικά η ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ δεν είναι μόνη.

Αλλά οι αναφορές για «δήθεν προβλήματα υπερδανεισμού» είναι ανυπόστατες. Το εγγυόνται οι ίδιοι «οι κύκλοι του κεντρικού μας Τραπεζίτη». Με έμφαση.

Σωτήρης Κοντογιάννης

5/9, Διαδήλωση στη ΔΕΘ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Είναι ώρα να πατήσουμε γκάζι

Η λέξη «σταθερότητα» έχει γίνει λέξη κλειδί για την προεκλογική εκστρατεία του Μητσοτάκη. Ξανά και ξανά, είτε ο ίδιος είτε οι υπουργοί του επιμένουν να ζωγραφίζουν μια εικόνα ότι λίγο ως πολύ χωρίς τον Μητσοτάκη χανόμαστε. «Μητσοτάκης ή χάος»...

Ακόμα, όμως, και μέσα στην κυβερνητική προπαγάνδα υπάρχει η έμμεση ομολογία ότι η σταθερότητά τους αποσταθεροποιείται. Παλιότερα, ισχυριζόνταν ότι τα πράγματα πάνε καλύτερα, ότι η οικονομία προχωράει, η «διεθνής θέση της χώρας» αναβαθμίζεται, η «καθημερινότητα του πολίτη» βελτιώνεται. Τώρα, όλα τριγύρω είναι σκοτεινά, οι κίνδυνοι μάς ζώνουν και ο Μητσοτάκης είναι η «σταθερή» προστασία από τα χειρότερα. Χωρίς κυβέρνηση Μητσοτάκη μια νέα κρίση χρέους караδοκεί και ο Ερντογάν το ίδιο.

Η πραγματικότητα είναι ότι η αποσταθεροποίηση είναι συστημική και οι διαχειριστές του συστήματος την εντείνουν με τις πολιτικές τους σε όλους τους τομείς.

Αυτό είναι ολοφάνερο στο μέτωπο του πολέμου. Ο Τραμπ είναι αυτός που θα τέλειωνε τον πόλεμο στην Ουκρανία συναντώντας τον Πούτιν και θα έκανε τη Μέση Ανατολή «ριβιέρα» τσακίζοντας «μέσα σε 12 μέρες» το Ιράν που βρίσκεται πίσω από όλους τους «τρομοκράτες». Τώρα χρειάζεται αεροπλανοφόρα και στα Στενά του Ορμούζ και στην Υεμένη. Και ο Μητσοτάκης προχωράει από τα «ήρεμα νερά» στο Αιγαίο στα δισεκατομμύρια για το «θόλο» του Νετανιάχου.

Κρίση χρέους

Τα ίδια ισχύουν για την οικονομία. Η πολιτική με τα ματωμένα πλεονάσματα του προϋπολογισμού που ξεπληρώνουν το χρέος ακόμα και πρόωρα, υποτίθεται ότι θα λειτουργούσε σαν «ασπίδα του Αχιλλέα» απέναντι σε μια νέα κρίση χρέους. Στην πραγματικότητα, μια νέα κρίση χρέους απειλεί ξανά την καρδιά του παγκόσμιου καπιταλισμού με τις φούσκες στα χρηματιστήρια και με την άνοδο των επιτοκίων να αποσταθεροποιεί το αμερικανικό δημόσιο χρέος.

Όσο για την «καθημερινότητα του πολίτη», αυτή βρίσκεται στη σκιά των κυβερνητικών εγκλημάτων. Αν δεν σκοτωθείς σε εργατικό «ατύχημα», υπάρχουν πάντα οι μπάτσοι για μια φονική καταδίωξη και βέβαια οι κομπογιαννίτες φίλοι των Πατούληδων, των Πλεύρηδων και των Γεωργιάδηδων.

Ο ίδιος ο καπιταλισμός μέσα στην κρίση του είναι καταστροφικός και αυτοί που προσπαθούν να τον «σταθεροποιήσουν» μόνο χειρότερες καταστροφές ετοιμάζουν. Το καθοριστικό ζήτημα σε αυτές τις συνθήκες είναι να αναδείξουμε την εργατική τάξη σαν τη δύναμη που μπορεί να δώσει διέξοδο με

την ανατροπή και των Μητσοτάκηδων και του συστήματος που υπηρετούν.

Είναι μύθος ότι η εργατική τάξη «βρίσκεται στον καναπέ». Ο Σεπτέμβρης ξεκίνησε με χιλιάδες στους δρόμους της Θεσσαλονίκης να πολιορκούν τον Μητσοτάκη στη ΔΕΘ. Δυο βδομάδες μετά, ήρθαν τα μαζικά αντιφασιστικά συλλαλητήρια στην επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα να υπογραμμίσουν ότι η μαζική οργή στρέφεται προς τα αριστερά, κόντρα σε όλες τις μεθοδεύσεις που κάνουν πλάτες στους φασίστες.

Αυτή τη δυναμική έρχονται να ενισχύσουν οι απεργιακές μάχες που βρίσκονται σε εξέλιξη. Οι δάσκαλοι ανοίγουν το δρόμο με τις συνελεύσεις τους που προχωρούν για απεργία την επόμενη βδομάδα. Δίπλα τους όλοι οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο που ετοιμάζουν 48ωρη απεργία μετά από δυο βδομάδες.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι να δυναμώσουμε την Αριστερά που επιμένει αντικαπιταλιστικά. Το μήνυμα από το Βερολίνο είναι ενδεικτικό. Το αίτημα για να μπουν κάτω από δημόσιο έλεγχο διακόσιες χιλιάδες κατοικίες που βρίσκονται στα χέρια κερδοσκόπων ξεσήκωσε τον κόσμο και έφερε τη νίκη στις εκλογές. Δεν είναι ώρα για δεξιές προσαρμογές και ταλαντεύσεις από τις ηγεσίες της Αριστεράς. Δεν είναι ώρα για φρένο, είναι ώρα για γκάζι.

Προχωράμε να κλιμακώσουμε τους αγώνες και απεργιακά και αντιφασιστικά και αντιπολεμικά. Να οργανώσουμε έναν Οκτώβρη με διεθνή συλλαλητήρια στο πλευρό της Παλαιστίνης στις 10 του μήνα και με απεργιακό ξεσηκωμό στις 14-15 να απλώνεται από τα σχολεία σε όλο το δημόσιο. Και με κάθε βήμα κλιμάκωσης των αγώνων, να δυναμώνουμε την επαναστατική Αριστερά που βάζει στόχο την ανατροπή της βάρβαρης «σταθερότητάς» τους.

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ περίοδος ΠΟΛΕΜΩΝ και ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΝ

Μια μέρα με συζητήσεις
ΚΥΡΙΑΚΗ **8 ΝΟΕΜΒΡΗ**
ΠΑΝΤΕΙΟ

Οργανωμένο από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

11πμ-12μ

Υποδοχή στο Νέο Κτίριο

12μ-1.30μμ

Αμφιθέατρο Σάκη Καράγιωργα

**Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα
Η κρίση της "Υπερδύναμης"**

2μμ-3.15μμ

Αίθουσα 1

**Λένιν, Μπουχάριν -
Ο Ιμπεριαλισμός, το ανώτατο
στάδιο του καπιταλισμού**

Αίθουσα 2

**Οι υποϊμπεριαλισμοί
και η Μέση Ανατολή**

3.45μμ-5μμ

Αίθουσα 1

**STOP στο Γενοκτονικό Ισραήλ,
Λευτεριά στην Παλαιστίνη**

Αίθουσα 2

**Αντίσταση στην Ευρώπη του
Πολέμου
(Άλλο Ουκρανία, άλλο Παλαιστίνη)**

Αίθουσα 3

Γυναίκες και Πόλεμος

5.30μμ-7μμ

Αμφιθέατρο Σάκη Καράγιωργα

**Πόλεμος και Επανάσταση.
Στην ίδια μας τη χώρα
είναι ο εχθρός**

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

Ό,τι και να κάνουν το στόμα δεν μας κλείνουν

Ο ράπερ Macklemore ήταν support καλλιτέχνης στην αμερικάνικη περιοδεία του Ed Sheeran. Στις 4 Σεπτεμβρίου, στο Νιού Τζέρσεϊ, δήλωνε από τη σκηνή: «Ένας από τους λόγους που ήθελα να έρθω σε αυτή την περιοδεία ήταν επειδή ήθελα να σταθώ εδώ σε σκηνές και στάδια σε όλη την Αμερική και να πω δύο λέξεις που είναι πολύ αγαπητές στην καρδιά μου: Λευτεριά στη Παλαιστίνη» και στη συνέχεια αφιέρωσε το τραγούδι «Hind's Hall» στο φοιτητικό κίνημα καταλήψεων υπέρ της Παλαιστίνης που ξεκίνησε από το Columbia και απλώθηκε στα αμερικανικά πανεπιστήμια.

Το Ισραηλινο-Αμερικανικό Συμβούλιο (IAC) αντέδρασε άμεσα ασκώντας πιέσεις στους διοργανωτές και τους ιδιοκτήτες των σταδίων για να απολυθεί ο Macklemore από την υπόλοιπη αμερικάνικη περιοδεία. Τα κατάφεραν μεν αλλά, όπως συμβαίνει πάντα όπου εμπλέκεται το IAC, αυτό που ακολούθησε ήταν ένα πολύ μεγάλο χαστούκι, και για τους σιωνιστές και το αμερικάνικο κατεστημένο, που ακούστηκε μέχρι τη Γάζα όπου οι τοίχοι στα ερείπια γέμισαν με γκράφιτι του Macklemore.

Η απόλυση του Macklemore προκάλεσε ένα τεράστιο κύμα αλληλεγγύης. Όλα τα υπόλοιπα support συγκροτήματα αλλά και οι μουσικοί του Sheeran αποχώρησαν. Πλήθος καλλιτεχνών πήραν το μέρος του Macklemore και το κυριότερο, ο κόσμος στάθηκε στο πλευρό του ράπερ και της Παλαιστίνης.

Υπάρχουν καλέσματα για μποϊκοτάζ της περιοδείας, θαυμαστές του Sheeran μεταπωλούν τα εισιτήριά τους κάτω από την μισή αξία τους και το Σάββατο 19 Σεπτεμβρίου, στην πρώτη συναυλία της περιοδείας μετά την απομάκρυνση του Macklemore, διοργανώθηκε μία μεγάλη διαδήλωση υπέρ της Παλαιστίνης έξω από το Lincoln Financial Field στη Φιλαδέλφεια, με τον Sheeran να είναι μόνος του στη σκηνή με μία κιθάρα και να «κλαίει τη μοίρα του».

Ο Macklemore δήλωνε, μετά την απομάκρυνσή του, ότι: «Δεν είμαι θύμα... τα θύματα είναι ο παλαιστινιακός λαός. Οι άνδρες, οι γυναίκες και τα παιδιά που έχουν σκοτωθεί, λιμοκτονήσει, εκτοπιστεί και αναγκάζονται να ζήσουν μέσα σε μια αδιανόητη βία. Περισσότερα από 20.000 παιδιά έχουν σκοτωθεί μόνο στη

Γκραφίτι για τον Macklemore στη Γάζα. Φωτό: RoyalNews English

Γάζα. Άνθρωποι σκοτώνονται σήμερα και άνθρωποι θα σκοτωθούν αύριο».

Σε αυτούς που σκοτώνονται στη Γάζα, αναφέρεται το ντοκιμαντέρ «NAZA», των Ισραηλινών **Γιουβάλ Άμπραχαμ** και **Ρέιτσελ Σορ** (συνδημιουργοί του «Καμιά Άλλη Γη», που είχε κερδίσει το Όσκαρ), που έκανε συγκλονιστική πρεμιέρα στο 83ο Διεθνές Φεστιβάλ της Βενετίας. Σχεδόν 25 λεπτά όρθιου χειροκροτήματος, το μεγαλύτερο σε διάρκεια που γνώρισε οποιαδήποτε ταινία σε οποιοδήποτε Φεστιβάλ. Ο ίδιος ο τίτλος, «NAZA», προέρχεται από ένα ακρωνύμιο του ισραηλινού στρατού που χρησιμοποιείται για τις «παράπλευρες απώλειες».

Στο «NAZA», 24 ισραηλινοί αξιωματικοί και στελέχη των μυστικών υπηρεσιών περιγράφουν λεπτομερώς τις γενοκτονικές μεθόδους που χρησιμοποιούνται από τον ισραηλινό στρατό στη Γάζα.

Σύμφωνα με τους δημιουργούς, οι περισσότεροι από αυτούς τους αξιωματικούς ανήκουν στην «κοινωνικοοικονομική ελίτ»

του Ισραήλ. Έβλεπαν και άκουγαν με τα ίδια τους τα μάτια και τα αυτιά ότι τα σπίτια που «ενοχοποιούσαν» ήταν γεμάτα οικογένειες. Αν και γνώριζαν ότι οι «εγκρίσεις της NAZA» δεν συνδέονταν με στόχους οποιασδήποτε σημαντικής στρατιωτικής αξίας, τις εκτελούσαν χωρίς δισταγμό.

Το «NAZA» δεν παρουσιάζει αυτά τα εγκλήματα ούτε σαν «λάθη», ούτε σαν «παρεκκλίσεις» κάποιων «θερμοκέφαλων» στρατιωτών, ούτε επικεντρώνεται στα κίνητρά τους: «Το να αφιερώσουμε πολύ χρόνο στα ηθικά και πολιτικά συναισθήματα των πηγών θα ενείχε τον κίνδυνο να μετατοπίσουμε το κέντρο βάρους μακριά από τα θύματα, κάτι που δεν θέλαμε να κάνουμε».

Αρκετοί από τους αξιωματικούς εργάζονταν σε μια μυστική μονάδα πληροφοριών που «αναφέρεται» απευθείας στο γραφείο του Νετανιάχου. Ένας από αυτούς δήλωνε ότι η αποστολή τους ήταν να «εμποδίσουν την ειρήνη». Αυτό για να καταλάβουμε ποιοι είναι στις «κρουαζιέρες» του «Crown Iris».

Οι συνεντεύξεις, όμως, δηλώνουν ότι υπάρχει ένα «σύστημα» και οι αξιωματικοί είναι τα «γρανάζια» του. Δεν είναι «μόνο» ότι η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία του Ισραήλ έχει την ευθύνη αλλά ότι αυτή η «πολιτική» είναι «γγραμμένη στο DNA του κράτους – τρομοκράτη του Ισραήλ».

Η ταινία στρέφει, επίσης, τον φακό της κάμερας στο Τελ Αβίβ δείχνοντας μία πόλη στην οποία η κανονική ζωή συνεχίζεται ενώ οι Παλαιστίνιοι σφαγιάζονται μόλις 60 χιλιόμετρα μακριά: «Μέσα από το βλέμμα μας στην πόλη από την οποία διαχειρίζεται ο πόλεμος στη Γάζα, προσπαθήσαμε να παρατηρήσουμε... πώς μοιάζει ένα γενοκτονικό σύστημα από μέσα».

Το «NAZA» είναι μία, ακόμη, επιβεβαίωση ότι η «λευτεριά στη Παλαιστίνη» περνάει, μόνο, μέσα από την διάλυση του κράτους του Ισραήλ. Οι δημιουργοί του ήδη απειλούνται με διώξεις στο Ισραήλ.

Το 32ο Διεθνές Φεστιβάλ «Νύχτες Πρεμιέρας» θα παρουσιάσει το «NAZA» σε πανελλήνια πρώτη προβολή. Η ταινία θα βγει κανονικά στις ελληνικές αίθουσες στις 2 Οκτωβρίου. Η καλύτερη «προθερμάνση» για τις 10 Οκτώβρη.

Γιώργος Ράγκος

Η αδυναμία των ΗΠΑ να ξεμπλέξουν το κουβάρι στη Μέση Ανατολή μεταφράζεται σε πρωτοβουλίες των συμμάχων της.

Η Σαουδική Αραβία που βρίσκεται στην πιο δυσμενή θέση, σύμφωνα με το Ρόιτερς, απήχυνε αίτημα στην Κίνα να πιέσει το Ιράν προκειμένου να βοηθήσει στον περιορισμό των Χούθι. Την περασμένη εβδομάδα οργάνωσε στη Τζέντα συνεδρίαση της «Συμμαχίας για τη Θαλάσσια Άμυνα» (μέλη της είναι 14 χώρες: Μπαχρέιν, Μπαγκλαντές, Κομόρες, Τζιμπουτί, Αίγυπτος, Ιορδανία, Κουβέιτ, Πακιστάν, Κατάρ, Σαουδική Αραβία, Σομαλία, Σουδάν, Τουρκία και Υεμένη) στην οποία συμμετείχαν και αξιωματούχοι από 41 συνολικά χώρες, ανάμεσά τους και από την ΕΕ.

Η εκπρόσωπος της ΕΕ **Κάγια Κάλας**, αφού μίλησε με τον σαουδάραβα υπ.Εξ. δήλωσε ότι η «ναυτική επιχείρηση Ασπίδες θα συντονιστεί με τη Συμμαχία για τη Θαλάσσια Άμυνα, για την προστασία της ελευθερίας της ναυσιπλοΐας, καθώς και των θαλάσσιων οδών και στενών».

Η Μερόνι έσπευσε να δηλώσει ότι είναι έτοιμη να στείλει τέσσερις φρεγάτες στην Ερυθρά Θάλασσα όπου στο πλαίσιο της επιχείρησης «Ασπίδες» υπό ελληνική ηγεσία συμμετέχουν δύο πολεμικά πλοία, ένα ιταλικό και ένα ελληνικό, ενώ ο υπουργός Άμυνας της χώρας απέστειλε στην Κάλας επιστολή τονίζοντας «την

Να γυρίσουν πίσω οι φρεγάτες

επείγουσα ανάγκη λήψης αποτελεσματικών και έγκαιρων αποφάσεων για την ενίσχυση της επιχείρησης. Το Ριάντ έχει ήδη απευθύνει αιτήματα υποστήριξης στην αεράμυνα από τη Γαλλία, τη Βρετανία, το Πακιστάν και την Αίγυπτο ενώ ήδη στη Σαουδική Αραβία σταθμεύει η ελληνική συστοιχία Πάτριος.

Στο άλλο μέτωπο που παραμένει ανοιχτό στη Μέση Ανατολή, στον Λίβανο και ενώ το Ισραήλ συνεχίζει να έχει καταλάβει το νότιο τμήμα της χώρας, μέσα στην περασμένη εβδομάδα ο Μακρόν διοργάνωσε τριμερή συνάντηση Γαλλίας-Λιβάνου-Ιορδανίας στο Παρίσι με στόχο «μηχανισμούς κοινής συντονισμένης δράσης με στόχο τη στήριξη της σταθερότητας του λιβανικού κράτους και των θεσμών ασφα-

λείας του». Στις συναντήσεις συμμετείχε και εκπρόσωπος των ΗΠΑ.

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, «η Γαλλία ηγείται των διαβουλεύσεων με ευρωπαίους εταίρους, μεταξύ των οποίων και η Ιταλία, με στόχο τη σύσταση μιας νέας διεθνούς αποστολής (η αποστολή της UNIFIL λήγει στο τέλος του χρόνου) που θα επικεντρώνεται στην εκπαίδευση και τον εξοπλισμό των λιβανικών ενόπλων δυνάμεων... Οι κινήσεις αυτές αποσκοπούν στην παροχή μιας διεθνούς «ομπρέλας» υποστήριξης για τον λιβανικό στρατό, χωρίς όμως να υποκαθιστούν τον κυρίαρχο του ρόλο στην προστασία των συνόρων».

Ανέκδοτο

Η πρωτοβουλία, υποτίθεται, έχει σαν στόχο να αποκατασταθεί ο έλεγχος της κυβέρνησης Αούν στο νότιο Λίβανο ως μοχλός για να αποχωρήσει ο ισραηλινός στρατός. Πρόκειται για ανέκδοτο. Ο λιβανέζικος στρατός τηρεί ρόλο θεατή στις ισραηλινές επιθέσεις. Ο «κυριαρχικός» του ρόλος δεν αφορά το Ισραήλ, αλλά την αντίσταση στο Ισραήλ δηλαδή την Χεζμπολάχ. Όσον αφορά το ζήτημα του αφοπλισμού της Χεζμπολάχ που προβλέπει η υπό την αιγίδα των ΗΠΑ συμφωνία Λιβάνου-Ισραήλ, «η

Γαλλία υιοθετεί μια θέση ότι η διαδικασία αποστρατιωτικοποίησης αποτελεί καθαρά κυριαρχικό καθήκον του Λιβάνου» και «ο ρόλος της διεθνούς κοινότητας περιορίζεται στην ενίσχυση του στρατού και στην παροχή των απαραίτητων μέσων για την εκπλήρωση αυτών των εθνικών ευθυνών».

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι χωμένη σε όλα τα σχέδια. Συμμετέχει ήδη με μια φρεγάτα έχοντας και την εν πλω διοίκηση της επιχείρησης Aspides. Στη Σαουδική Αραβία βρίσκεται η ΕΛΔΥΣΑ (Ελληνική Δύναμη Σαουδικής Αραβίας) να υπηρετεί μια συστοιχία Πάτριος. Εξοπλίζει τον Λίβανο με τεθωρακισμένα οχήματα (τελευταία παράδοση έγινε μέσα στο σχολοκάρι). Ο ίδιος ο Μητσοτάκης, στην πρόσφατη συνάντησή του με τον Αούν στην Αθήνα, έκανε λόγο για «αυξημένο ρόλο της Ελλάδας στην «επόμενη ημέρα» της UNIFIL» και επιβεβαίωσε «ότι η Ελλάδα είναι έτοιμη να ενισχύσει περαιτέρω τις λιβανικές Ένοπλες Δυνάμεις με στρατιωτικό υλικό» και «να συμβάλει στην επιτήρηση του θαλάσσιου χώρου και στην ενίσχυση του λιβανικού Ναυτικού».

Το αντιπολεμικό κίνημα πρέπει να μπει αποφασιστικά ενάντια σε οποιαδήποτε κλιμάκωσης της συμμετοχής της Ελλάδας στα ιμπεριαλιστικά σχέδια απαιτώντας να γυρίσουν πίσω τώρα οι φρεγάτες και ο στρατός από τα πολεμικά πεδία της Μέσης Ανατολής.

Γ.Π.

40.000 βόμβες ενός τόνου για το Ισραήλ

Για δεύτερη φορά, όπως και πέρσι, οι ΗΠΑ αρνήθηκαν να χορηγήσουν βίζες στον πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής Αμπάς και τους διπλωμάτες της προκειμένου να συμμετέχουν στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ, στην οποία τελικά θα συμμετέχουν διαδίκτυα. Σε σχετικό ψήφισμα στον ΟΗΕ 152 χώρες ψήφισαν υπέρ του να δοθεί άδεια. Τρεις, οι ΗΠΑ, το Ισραήλ και η Παραγουάη ψήφισαν κατά και τέσσερις απείχαν.

Στη σχετική κατάπτυστη ανακοίνωση που εξέδωσε το Στέιτ Ντιπάρτμεντ δικαιολόγησε τη στάση του λόγω της «αποτυχίας τους να προχωρήσουν σε μεταρρυθμίσεις, κατά παράβαση των δεσμεύσεών τους προς τις Ηνωμένες Πολιτείες, καθώς και λόγω των συνεχιζόμενων δραστηριοτήτων τους που υπονομεύουν τις προοπτικές για ειρήνη».

Την ώρα που το Ισραήλ συνεχίζει τις δολοφονικές επιθέσεις στη Γάζα αρνούμενο να στηρίξει το «σχέδιο Τραμπ» και εφαρμόζει επιχειρήσεις εθνοκάθαρσης στη Δυτική Όχθη και την Ιερουσαλήμ, οι ΗΠΑ καταγγέλλουν την Π.Α. ότι υπονομεύει την «ειρήνη»!

Βέβαια αυτή η επίδειξη «δύναμης» -μια ακόμη πίεση στον Αμπάς την ώρα που το Ισραήλ εγκληματεί ανεξέλεγκτα στη Δυτική Όχθη- είναι η άλλη όψη της ντε φάκτο αναγνώρισης των «τρομοκρατών» της Χαμάς από τον Κούσνερ που αναγκάστηκε να πάει στο Κάιρο για να συναντηθεί με την ηγεσία της οργάνωσης πριν από ακριβώς ένα μήνα.

Αλλά είναι και ακόμη μια απόδειξη ότι δεν μπορεί να έχει κανείς εμπιστοσύνη στα σχέδια του Τραμπ για την Γάζα και συνολικά την Παλαιστίνη. Του λόγου τ' αληθές, η νέα εκτεταμένη συμφωνία πώλησης όπλων προς το Ισραήλ αξίας 2,8 δισεκατομμύρια δολαρίων εξ ολοκλήρου από τον αμερικανικό προϋπολογισμό στήριξης, που περιλαμβάνει 40.000 βόμβες βάρους ενός ολόκληρου τόνου η καθεμία.

Πρόεδρε, οι Χούθι στο τηλέφωνο...

«Το ερώτημα είναι πότε -και αν- θα ανατινάξω ολόκληρο το Ιράν, και καλό θα ήταν να συμπεριφερθούν σωστά. Έχω μπροστά μου μια μεγάλη απόφαση. Θέλω να επέμβω και να τους εξολοθρεύσω ή όχι; Είναι μια μεγάλη απόφαση. Όλα είναι πιθανά με μένα».

Αυτά ανέφερε ο Τραμπ σε συνέντευξή του, λίγες μέρες πριν ξεκινήσει η επτήσια συνέλευση του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη. Ταυτόχρονα, βέβαια, οι ΗΠΑ χορήγησαν βίζες στην αντιπροσωπεία του Ιράν, ώστε να μπορεί να συμμετάσχει στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ με τον Τραμπ να δηλώνει ότι είναι ανοιχτός στην ιδέα συνάντησης με τον πρόεδρο του Ιράν **Πεζεσκιάν**, στο περιθώριο της γενικής συνέλευσης.

Το ιρανικό καθεστώς απάντησε με αντίστοιχο τρόπο. Σε ανακοίνωσή της η κεντρική διοίκηση του ιρανικού στρατού ανέφερε: «Σύμφωνα με πληροφορίες, οι ΗΠΑ επιδιώκοντας να συγκαλύψουν τις αποτυχίες τους και να αποκομίσουν τεχνητά οφέλη σε έναν πόλεμο που ξεκίνησε με βάση ισραηλινά ψεύδη και μεθοδεύσεις, και ο οποίος συντηρείται μέσω της εξαπάτησης και των τεχνασμάτων, αποφάσισαν για άλλη μια φορά, με το "πράσινο φως" ορισμένων χωρών της περιοχής, να επαναλάβουν τις ενέργειες κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, έπειτα από κοινή συνάντηση σε ευρωπαϊκή χώρα... Οποιαδήποτε αμερικανική επίθεση θα οδηγήσει σε ιρανικά αντίποινα χωρίς κανέναν περιορισμό ή ενδοιασμό κατά αμερικανικών βάσεων και συμφερόντων στη Μέση Ανατολή...».

Ταυτόχρονα, την Κυριακή ο επικεφαλής διαπραγματευτής του Ιράν **Γκαλιμπάφ** δήλωσε ότι η Τεχεράνη διαβίβασε στις ΗΠΑ τους όρους της για το άνοιγμα των Στενών του Ορμούζ. «Μέχρι να ικανοποιηθούν αυτές οι προϋποθέσεις, να αναγνωριστούν τα νόμιμα δικαιώματα του ιρανικού έθνους και να τηρηθούν οι αμερικανικές δεσμεύσεις, δεν θα υπάρξει περιθώριο για επιστροφή στην προηγούμενη κατάσταση των διαπραγματεύσεων ή για το άνοιγμα των Στενών του Ορμούζ», προειδοποίησε ο Γκαλιμπάφ. «Οι όροι μας είναι ο τερματισμός του πολέμου σε όλα τα μέτωπα, η αποδέσμευση των παγωμένων πόρων μας και η άρση του ναυτικού αποκλεισμού» που έχουν επιβάλει οι ΗΠΑ, ανέφερε ο στρατηγός και γραμματέας του Ανώτατου Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλει-

16/9, μαχητές Χούθι μπροστά από τα συντρίμια ενός σαουδαραβικού τζετ. Φωτό: Reuters

ας του Ιράν ζητώντας από τις ΗΠΑ να τηρήσουν τους όρους που συμπεριλαμβάνονται στο Μνημόνιο Κατανόησης (MOU) που είχαν υπογράψει οι δυο χώρες τον Ιούνιο.

Έκτοτε, ο Τραμπ έχει απειλήσει αρκετές φορές το Ιράν με κλιμάκωση. Αλλά αυτό που συμβαίνει στην πράξη είναι εκατέρωθεν μικρής κλίμακας επιχειρήσεις που αφορούν τον έλεγχο του Ορμούζ. Διάφοροι αναλυτές εκτιμούν ότι αυτό δεν πρόκειται να αλλάξει άμεσα καθώς ο Τραμπ πηγαίνει προς τις ενδιάμεσες εκλογές στις αρχές του Νοεμβρίου. Οι Ρεπουμπλικάνοι πηγαίνουν προς αυτές με τις δημοσκοπήσεις να εκφράζουν πλειοψηφική δυσανεμία για τον πόλεμο στο Ιράν και τις οικονομικές του επιπτώσεις στις ίδιες τις ΗΠΑ.

«Λύσεις»

Ο Τραμπ συνεχίζει τις βαρύγδουπες απειλές παρότι ο καθένας μπορεί να καταλάβει πια ότι ούτε αυτές ούτε η «μη προβλεψιμότητά» του, πίνουν τόπο. Όσον αφορά την ουσία, εξακολουθεί να έχει μπροστά του τρεις χοντρικά «λύσεις»: Να παραιτηθεί από την προσπάθεια να πάρει περισσότερα από το Ιράν αποδεχόμενος τους όρους που έχει ήδη υπογράψει στο MOU, αποδεχόμενος έτσι την ήττα των ΗΠΑ, αλλά βγάζοντας τες από έναν πόλεμο που γίνεται όλο και πιο επιζήμιος. Να κλιμακώσει ξανά έναν πόλεμο που, ήδη έχει αποδειχθεί ότι δεν μπορεί να κερδίσει παρά τη στρατιωτική του υπεροπλία. Να συνεχίσει να παίζει «καθυστέρηση» ελπίζοντας στο μεταξύ να αναδιοργανώσει τις δυνάμεις του και να αυξήσει την πίεση εμπλεκοντας αυτή τη φορά τους συμμάχους του στον Κόλπο, στο NATO και στην ΕΕ.

Αλλά και αυτή η τακτική έχει αρχίσει ήδη να στομώνει καθώς το «καπάκι έχει ανοίξει». Κάθε εβδομάδα που περνάει οι ΗΠΑ βλέπουν τα αδιέ-

ξοδά τους, αντί να μειώνονται, να πολλαπλασιάζονται στη Μέση Ανατολή. Οι Χούθι, μετά τη νικηφόρα προέλασή τους εναντίον των στρατευμάτων της «επίσημης» κυβέρνησης της Υεμένης που έχει την υποστήριξη της Σαουδικής Αραβίας, συνεχίζουν να κρατάνε το στενό του Μπαμπ ελ Μαντέμπ στην έξοδο της Ερυθράς Θάλασσας προς τον Ινδικό Ωκεανό, κλειστό για πλοία και φορτία της Σαουδικής Αραβίας. Απαντάνε στους σαουδαραβικούς βομβαρδισμούς χτυπώντας μέσα στο ίδιο το Ριάντ και τις εγκαταστάσεις της Aramco στο Γιανμπού.

«Οι Χούθι μάς τηλεφώνησαν και δεν θέλουν να πολεμήσουν μαζί μας» δήλωσε ο Τραμπ μιλώντας σε δημοσιογράφους στην Ιρλανδία το περασμένο Σαββατοκύριακο. «Δεν θέλουν να τους επιτεθούμε και θα προτιμούσαν πολύ περισσότερο να μην εμπλακούμε, και αφήνουν τα περισσότερα πλοία να περνούν. Υπάρχει απλώς μία χώρα με την οποία δεν είναι ιδιαίτερα ευχαριστημένοι (η Σαουδική Αραβία) και θα το διευθετήσουμε αυτό».

Ο Τραμπ, που ήδη έχει απαντήσει αρνητικά σε δύο εκκλήσεις της Σαουδικής Αραβίας για άμεση στρατιωτική εμπλοκή των ΗΠΑ στην Υεμένη, έχει εγκλωβιστεί, μετά το Στενό του Ορμούζ στον Περσικό και στην Ερυθρά Θάλασσα. Να ξαναχτυπήσει άμεσα τους Χούθι και να ρισκάρει ένα νέο πολεμικό μέτωπο που θα σημάνει κλείσιμο του Αλ Μαντέμπ και πιθανή αναζωπύρωση σε όλη την περιοχή; Ή να αφήσει τους Χούθι να «αλωνίζουν» και τα τάνκερ με το σαουδαραβικό πετρέλαιο να παραμένουν αποκλεισμένα στα ανατολικά και στα δυτικά λιμάνια της χώρας; Σύμφωνα με τις διαρροές, μέσα στην εβδομάδα άλλαξε άποψη τρεις φορές για το τι θα κάνει. Η εκτίναξη την περασμένη εβδομάδα της τιμής του

πετρελαίου περίπου στα 125 δολάρια το βαρέλι (τώρα στα 101 δολάρια), σαν αποτέλεσμα της προέλασης των Χούθι, έσπειρε νέο πανικό στις αγορές.

Συναντήσεις

Απέναντι σε αυτό το διπλό αδιέξοδο σε Περσικό και Ερυθρά, ο Τραμπ, προχωράει σε πρωτοβουλίες σε όλα τα επίπεδα. Αναδιοργανώνεται στρατιωτικά. Την περασμένη εβδομάδα, αρχηγοί των επιτελείων στρατού των ΗΠΑ και του Ισραήλ συμμετείχαν στη Γερμανία (πρόκειται για τη συνάντηση στην οποία αναφέρεται το Ιράν) σε συνάντηση με τους

ομολόγους τους από τη Σαουδική Αραβία, τα ΗΑΕ, το Μπαχρέιν, το Κουβέιτ, το Κατάρ, την Ιορδανία και την Αίγυπτο.

Σύμφωνα με το Axios, «η κλειστή συνάντηση, που διοργανώθηκε από τον Διοικητή της Κεντρικής Στρατιωτικής Διοίκησης των ΗΠΑ (CENTCOM), Ναύαρχο Μπραντ Κούπερ, δεν ανακοινώθηκε επίσημα από καμία από τις συμμετέχουσες χώρες. Αν και παρόμοιες συναντήσεις έχουν πραγματοποιηθεί στο παρελθόν, αυτή ήταν η πρώτη συνάντηση τέτοιου επιπέδου από τότε που οι ΗΠΑ και το Ισραήλ μπήκαν σε πόλεμο με το Ιράν. Ο Κούπερ διαβεβαίωσε τους ομολόγους του ότι ο αμερικανικός στρατός δεν θα αποσύρει τις δυνάμεις του από την περιοχή, παρά τις ιρανικές επιθέσεις εναντίον αμερικανικών βάσεων».

Σε μια άλλη διπλωματική πρωτοβουλία, στο περιθώριο της γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ έχει ήδη ανακοινωθεί ότι την Τρίτη 22/9 θα πραγματοποιηθεί συνάντηση του Τραμπ με τους ηγέτες της Σαουδικής Αραβίας, των ΗΑΕ, του Κατάρ, του Μπαχρέιν, του Κουβέιτ, του Ομάν (με την πρόσκληση να είναι ανοιχτή και σε άλλες μουσουλμανικές χώρες) προκειμένου να τους εκθέσει το σχέδιό του για «ειρήνευση» με το Ιράν. Το Κατάρ, το Πακιστάν και η Τουρκία είναι οι χώρες μέσω των οποίων οι ΗΠΑ κρατάνε ανοιχτούς τους διαύλους επικοινωνίας με το Ιράν. Ενώ το Ομάν έχει προχωρήσει σε εκτεταμένες διαπραγματεύσεις με το Ιράν για ένα σχέδιο από κοινού ελέγχου του Στενού του Ορμούζ. Με ανάλογο τρόπο στην περσινή συνέλευση του ΟΗΕ ο Τραμπ, αφού εξασφάλισε τη συμφωνία των αραβικών καθεστώτων, είχε προαναγγείλει το σχέδιό του για την Γάζα. Μόνο που το Ιράν δεν είναι Παλαιστίνη.

Γιώργος Πίπτας

Πάμε για τη μεγάλη 10 Οκτώβρη

Τα θεμέλια για μια μεγάλη αντιπολεμική ημέρα δράσης στο πλευρό του Παλαιστινιακού λαού με συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα, μπήκαν στη σύσκεψη που κάλεσε η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη την Κυριακή 20/9.

Η σύσκεψη πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του διεθνούς συντονισμού που καλεί σε κινητοποιήσεις τη συγκεκριμένη ημέρα.

Συμμετείχαν δεκάδες αγωνιστές/ριες από σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, κοινότητες μεταναστών, αντιπολεμικές κινήσεις, οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς, τόσο διαζώσης όσο και διαδικτυακά από μια σειρά περιοχές της χώρας.

Στην Αθήνα το συλλαλητήριο της 10ης Οκτώβρη θα ξεκινήσει στις 2μμ στο Πάρκο Ελευθερίας και θα βαδίσει προς την αμερικάνικη και την ισραηλινή πρεσβεία.

Τη συζήτηση συντόνισε η **Άννα Στάμου** από τη Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας δίνοντας τον λόγο αρχικά στον **Γιάννη Σηφακάκη**. Ο συντονιστής της Συμμαχίας, χαρακτήρισε την 10η Οκτώβρη ως βήμα κλιμάκωσης στο πλευρό της Παλαιστίνης, εξηγώντας τις διεθνείς εξελίξεις και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Τραμπ, ο Νετανιάχου και το στρατόπεδο των ιμπεριαλιστών. «Πάμε για συλλαλητήρια μαζικά, ενωτικά και με καθαρές αιχμές: “Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο”, “Κάτω τα χέρια από το Ιράν”, “Να ακυρωθεί η Ασπίδα του Αχιλλέα”, “Δουλειές αυξήσεις – όχι βόμβες”. Η επιτυχία της 10ης Οκτώβρη θα παίξει ρόλο και για τη συνέχεια» σημείωσε.

Συνέχισαν ο **Αχμέντ Χασάν** από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας και ο **Γιώργος Γώγος**, πρόεδρος της Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ. Στη διπλανή σελίδα μπορείτε να διαβάσετε τις παρεμβάσεις τους μαζί με αυτές του **Δημήτρη Πλειώνη** από το BDS Greece και της **Ίριδας Παπαδημητρίου** από τον Φοιτητικό Σύλλογο Φιλοσοφικής ΕΚΠΑ.

Ο **Γιώργος Τσιάρας**, δημοσιογράφος στην Εφημερίδα των Συντακτών, αναφέρθηκε στις επιτυχίες της Αντίστασης, επισημαίνοντας τη νίκη των Ανσάρ Αλλάχ στην Υεμένη και του ιρανικού λαού «που έχει ανατρέψει ισορροπίες δεκαετιών μέσα σε 6 μήνες».

«Τον πόλεμο τον ζούμε κάθε μέρα εδώ» υπογράμμισε η **Μαρία Χαρχαρίδου** από το Σωματείο Εργαζομένων στο ΓΝΑ Γεννηματάς φέρνοντας παραδείγματα από «επιθέσεις στην Υγεία που κοστίζουν ανθρώπινες ζωές». Θύμισε ότι «ερχόμαστε από

20/9, Σύσκεψη οργάνωσης της 10 Οκτώβρη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

μεγάλες μάχες όπως τα πανεργατικά συλλαλητήρια στη ΔΕΘ και την αντιφασιστική διαδήλωση για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα κι έτσι θα συνεχίσουμε. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία οργανώνουμε τη συνέχεια για να ρίξουμε τον Μητσοτάκη. Η 10η Οκτώβρη θα είναι η αντιπολεμική γέφυρα μεταξύ των απεργιών γιατί όλες οι αντεργατικές επιθέσεις της κυβέρνησης συνδέονται με την Παλαιστίνη και τη στήριξη της ελληνικής κυβέρνησης στους σιωνιστές».

Σε ανάλογο μήκος κύματος ο **Θανάσης Διαβολάκης**, συνδικαλιστής της ΟΙΕΛΕ και μέλος της Ανταρσίας στο Λιμάνι, σημείωσε ότι στη μάχη για Λευτεριά στην Παλαιστίνη συμπεκνώνονται όλα τα αιτήματα της εργατικής τάξης, για αυξήσεις, δουλειές και λεφτά για τις ανάγκες μας.

«Είμαστε στα πρόθυρα ενός μεγάλου πολέμου. Ο πόλεμος που είναι σε εξέλιξη δεν αφορά περιφερειακά ζητήματα. Στις 10 Οκτώβρη όλοι να είμαστε στο δρόμο» τόνισε μεταξύ άλλων ο **Νίκος Μανιός** από το ΣΦΕΑ '67-74.

Η **Τασούλα Πάζιου** από την Επιτροπή Κατοίκων Κυψέλης πήρε στη συνέχεια το λόγο φέρνοντας γλαφυρά παραδείγματα για το πώς η αντιπολεμική πάλη συνδέεται με την ιστορική μνήμη της γειτονιάς που δίνει μάχη για τα σπίτια της κόντρα στις καταστροφές που φέρνουν τα έργα του Μετρό.

«Όχι στο όνομά μας η συνεργασία με το κράτος απαρτχάιντ» ξεκαθάρισε η **Πέτη Πέρκα**, βουλευτριά της Νέας Αριστεράς και μέλος αποστολής του Global Sumud Flotilla, προσθέτοντας ότι «όλα τα επί μέρους κινήματα μπορούν να συνδεθούν με το ζήτημα της Παλαιστίνης». Τη στήριξη της

στην κινητοποίηση της 10 Οκτώβρη δήλωσε με την παρουσία της στη σύσκεψη και η Λαϊκή Ενότητα.

Η **Ίρις Αρβανίτη**, από τον Φοιτητικό Σύλλογο Φιλοσοφικής του ΕΚΠΑ, αναφέρθηκε στη συμμετοχή του φοιτητικού κινήματος στο κίνημα αλληλεγγύης και στη μάχη για διακοπή των σχέσεων με το κράτος του Ισραήλ. «Θα προχωρήσουμε σε μέρες δράσης για να ξεσηκώσουμε όλο τον κόσμο μέσα στις σχολές εν όψει της 10ης Οκτώβρη» υπογράμμισε.

«Μαζί με αυτά που θα γίνουν την ίδια μέρα στις ΗΠΑ, το συλλαλητήριο εδώ είναι το πιο κρίσιμο γιατί η Ελλάδα παίζει καθοριστικό ρόλο στη στήριξη του Ισραήλ» είπε ο **Πάνος Γκαργκάνας** από την εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη. «Καθώς έχουμε μπει σε προεκλογική περίοδο διεκδικούμε να σπάσει από όλα τα κόμματα η συναίνεση με τον Μητσοτάκη πάνω στα ζητήματα του πολέμου και των εξοπλισμών» πρόσθεσε ανάμεσα σε άλλα.

«Να μάθει όλος ο κόσμος τις σημαίνει η Ασπίδα του Αχιλλέα για να μπορέσουμε να δώσουμε αυτή τη μάχη με τους καλύτερους όρους» πρόσθεσε η **Μιμίκια Κριτσανίδου**, ακτιβίστρια του αντιπολεμικού κινήματος καλώντας «να βρούμε ευφάνταστους τρόπους για να απλώσουμε το κάλεσμα για τις 10 Οκτώβρη».

«Χαιρετίζουμε ως Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων την ενωτική πρωτοβουλία για τις 10 Οκτώβρη. Είναι διεθνής ημέρα δράσης και αυτό έχει σημασία. Το διεθνές κίνημα μας δίνει έμπνευση και παραδείγματα» σημείωσε η δικηγόρος **Ευγενία Κουινάκη** προσθέτοντας ότι «η Ασπίδα του Αχιλλέα είναι κομμάτι εξοπλιστικού προγράμματος που ξεπερνά κατά πολύ τα τρία δισεκατομμύρια που έδωσε τώρα η κυβέρνηση. Τα κοινοβουλευτικά κόμματα δεν έχουν αντιπαρεταθεί όπως πρέπει με την κυβέρνηση πάνω στο ζήτημα».

Στην κρίση της αμερικάνικης ηγεμονίας αναφέρθηκε ο **Γιώργος Πίτας**, δημοσιογράφος της Εργατικής Αλληλεγγύης και συνέχισε φέρνοντας μια σειρά παραδείγματα για τη διεύρυνση του κινήματος αλληλεγγύης προς τον Παλαιστινιακό λαό «από χιλιάδες κόσμο που ξεπερνούν αυτό που ξέραμε μέχρι τώρα ως αντιπολεμικό κίνημα. Είναι πλέον εκατομμύρια κόσμος σε όλο τον πλανήτη. Να οργανώσουμε τη 10η Οκτώβρη με την αυτοπεποίθηση που έδωσε η πενταετή ημερήσια δράση της 9ης Αυγούστου όπου έγιναν κινητοποιήσεις και στα πιο απομακρυσμένα μέρη της χώρας».

«Μεγάλωσα στη Γάζα. Πάντα είχαμε στο νου μας ότι ο πόλεμος έρχεται από το Ισραήλ. Έχουμε καταλάβει πλέον ότι μαζί με το Ισραήλ βρίσκον-

ται και οι κυβερνήσεις της Δύσης. Η ιστορία γράφει όμως και είναι δική μας ευθύνη να κάνουμε κάτι για το πώς θα γραφτεί τελικά» υπογράμμισε ο **Άχμαντ**, παλαιστίνιος πρόσφυγας.

Στα βήματα για την επιτυχία της 10ης Οκτώβρη μέσα από την οργάνωσή της σε εργατικούς χώρους, σχολές, γειτονιές, κοινότητες μεταναστών αναφέρθηκε ο **Στέλιος Μιχαηλίδης** από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και την εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη, υπογραμμίζοντας ότι η προετοιμασία των συλλαλητηρίων θα πρέπει να αφήσει παρακαταθήκη και ένα δυνατό δίκτυο επιτροπών της Συμμαχίας που θα μπορέσει να συμβάλει στην ανάπτυξη του αντιπολεμικού κινήματος μπροστά στην πολεμική κλιμάκωση.

Σ.Μ.

Σχέδιο Ψηφίσματος για την Παγκόσμια Αντιπολεμική Ημέρα Δράσης 10 Οκτώβρη

Το Σάββατο 10 Οκτώβρη συμμετέχουμε στην Παγκόσμια αντιπολεμική Ημέρα Δράσης κι ενώνουμε τη φωνή μας με τα εκατομμύρια που θα διαδηλώνουν εκείνη την ημέρα σε όλον τον κόσμο, καθώς συμπληρώνονται 3 χρόνια από την έναρξη της γενοκτονικής επίθεσης του Ισραήλ στη Γάζα. Απαιτούμε:

- Λευτεριά στην Παλαιστίνη, όχι στην κατοχή, να σταματήσει η γενοκτονία/εθνοκάθαρση στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη.

- Καμία συνεργασία με το σιωνιστικό κράτος-τρομοκράτη, καμία εμπλοκή της Ελλάδας στους πολέμους ΗΠΑ και Ισραήλ.

- «Δουλειές και όχι βόμβες», αυξήσεις και προσλήψεις και όχι δαπάνες για πολεμικούς εξοπλισμούς. Είναι πρόκληση η ελληνική κυβέρνηση, λειτουργώντας ως «μετόπισθεν» για τις επιθέσεις Τραμπ και Νετανιάχου, να ξεδεύει πάνω από 3 δισεκατομμύρια ευρώ για την δημιουργία της «Ασπίδας του Αχιλλέα» σε συνεργασία με το Ισραήλ, την ώρα που κόβει μισθούς, συντάξεις και διαλύει με τις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις τις δημόσιες υπηρεσίες που έχουμε ανάγκη σαν εργαζόμενοι.

Καλούμε τους εργαζόμενους και τα συνδικάτα τους να στηρίξουν το αντιπολεμικό συλλαλητήριο αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, το Σάββατο 10 Οκτώβρη, στις 2μμ στο Πάρκο Ελευθερίας και στην πορεία προς την Πρεσβεία του Ισραήλ.

Ως Παλαιστινιακή Παροικία συμμετέχουμε στο παγκόσμιο κάλεσμα για απεργία και διαδήλωση στις 10 του Οκτώβρη για όλους τους λόγους που μπαίνουν σαν κεντρικές διεκδικήσεις αυτής της πρωτοβουλίας.

Θέλω να αναφέρω κι έναν άλλο λόγο πολύ σημαντικό που παρατηρείται τον τελευταίο καιρό. Η Ισραηλινή Πρεσβεία βλέποντας ότι υπάρχει ένα κίνημα αλληλεγγύης στην Ελλάδα υπέρ του Παλαιστινιακού λαού, αφού έχει καταφέρει πρώτα τη διάβρωση της ελληνικής κυβέρνησης και του ελληνικού κράτους, προσπαθεί τώρα τη διάβρωση της ελληνικής κοινωνίας.

Διάβασα σήμερα το πρωί κάτι πολύ ανησυχητικό. Έχει βγει ένα γκάλοπ στο οποίο εκτός από τις συνηθισμένες ερωτήσεις ποιον θα ψηφίσετε κλπ, είχε την εξής ερώτηση: Συμφωνείτε με την συνεργασία της Ελλάδας με το Ισραήλ και συγκεκριμένα με την Ασπίδα του

Αχιλλέα; Αυτό το γκάλοπ δεν ξέρω πώς βγήκε, πιθανότατα να είναι άλλο ένα από τα μαγειρεμένα γκάλοπ που τα γνωρίζουμε όλοι πως γίνονται, κι έτσι κατέληγε στο ότι η πλειοψηφία του ελληνικού λαού συμφωνεί με τη συνεργασία με το Ισραήλ, ότι είναι προς όφελος της Ελλάδας για την αναχαίτηση της τουρκικής επιθετικότητας και τέτοια.

Πιστεύω ότι η διαδήλωση της 10ης Οκτώβρη είναι πολύ σημαντική και για αυτόν τον λόγο. Για να δείξουμε την πραγματική εικόνα. Ότι η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας δεν συμφωνεί με την συνεργασία με το Ισραήλ, ότι η πλειοψηφία είναι με το μέρος των Παλαιστινίων κόντρα στο σχέδιο που έχει αρχίσει να υλοποιεί το Ισραήλ από τον Οκτώβρη του 2023 και το οποίο προσπαθεί τον εκτοπισμό των Παλαιστινίων από τη Γάζα και τη Δυτική Όχθη. Η διαδήλωση στις 10 Οκτώβρη θα δείξει ότι είμαστε ενάντια σε αυτό το σχέδιο, ότι είμαστε

Σε αυτή την ημερομηνία ορόσημο για την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη στις 10 Οκτώβρη δηλώνουμε παρόντες. Καλούμε κι εμείς στην κινητοποίηση που θα είναι ένας σταθμός ακόμα στον αγώνα για την απελευθέρωση του Παλαιστινιακού λαού, που συμπληρώνει οχτώ δεκαετίες και τρία χρόνια από την έναρξη της γενοκτονίας της Γάζας. Σε μια περίοδο που συνεχίζεται η εθνοκάθαρση κι ο εκτοπισμός από τη Δυτική Όχθη.

Δεν θα περάσει. Δεν θα διωχθεί ο Παλαιστινιακός Λαός από την πατρογονική του γη. Οι λιμενεργάτες είμαστε στρατευμένοι σε αυτή την υπόθεση, βοηθώντας ήδη από το 2010 την

πρώτη προσπάθεια του Ένα Καράβι για τη Γάζα. Είμαστε σε επαφή και συνεργασία με οργανώσεις και πρωτοβουλίες σαν το BDS, το March to Gaza, στηρίζαμε το Global Sumud Flotilla, έχουμε πολύ μεγάλη συνεργασία με το No Harbour for Genocide για να μπορέσουμε να δείξουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας, προσπαθώντας να μπλοκάρουμε τα φορτία με πολεμικό υλικό προς το κράτος του Ισραήλ.

Η 10η Οκτώβρη είναι μια ημερομηνία σταθμός στον αγώνα των Παλαιστινίων και της αλληλεγγύης που οφείλουμε να δείχνουμε όλοι και όλες, για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε αυτόν το λαό και για να σταματήσουμε το κράτος – τσαμ-

πουκά που προσπαθεί να ελέγξει την περιοχή. Εδώ συνδέεται και η προσπάθεια του Ισραήλ στην κόντρα με την Τουρκία, για το ποιος θα αναλάβει περιφερειακή δύναμη στη γειτονιά της ανατολικής Μεσογείου. Η χώρα μας δεν πρέπει να αφήσει αυτή τη διαδικασία. Δεν θα μας δέσουν χειροπόδαρα με αυτές τις συμφωνίες.

Το κίνημα και εμείς συντασσόμαστε σε αυτό, θα πρέπει να σταματήσει κάθε συνεργασία με το κράτος του Ισραήλ, που διαπράττει κατοχή και γενοκτονία.

Σε αυτήν την κατεύθυνση δηλώνουμε παρόντες σε ενωτικούς αγώνες και δεν πρέπει να διαχωρίσουμε το ζήτημα της αλληλεγγύης

πολλοί, ότι δεν συμφωνούμε με τη συνεργασία της Ελλάδας με το Ισραήλ και θα προσπαθήσουμε να το καταργήσουμε στην πράξη.

Τέλος θέλω να αναφερθώ σε ένα άλλο πράγμα. Αναφέραμε μια σειρά συλλογικότητες και φορείς που στηρίζουν το κάλεσμα για τις 10 Οκτώβρη, αλλά δυστυχώς κάποιες άλλες δεν συμφωνούν να βρεθούμε εκείνη τη μέρα όλοι μαζί στο δρόμο. Διάλεξαν άλλο δρόμο κι άλλη ημερομηνία. Δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι γι' αυτό αν έτσι αποφασίσανε. Κάνουμε κάθε προσπάθεια για την ενότητα ακόμα κι αν βρίσκουμε κλειστές πόρτες.

Η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας καλεί στην κινητοποίηση της 10ης Οκτώβρη γιατί είναι ένα διεθνές κάλεσμα κι έχει σημασία εκείνη την ημέρα να καταγραφεί ως η μέρα που παντού θα βγούμε όλοι στο δρόμο.

Αχμέντ Χασάν,
Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας

στους Παλαιστινίους από το συνολικότερο πρόβλημα που είναι η στρατιωτικοποίηση που έρχεται και στην Ευρώπη.

Έρχεται με το Rearm Europe και όλα αυτά τα προγράμματα που θέλουν να εντάξουν μεταξύ άλλων και τα δικά μας λιμάνια. Τα πολιτικά λιμάνια, που είναι γέφυρες μεταξύ πολιτισμών, θέλουν να τα μετατρέψουν σε αποθήκες όπλων. Προσπαθούμε να συντονιστούμε και σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο για να δώσουμε συνέχεια με μια νέα ημέρα δράσης στις 30 του Οκτωβρίου.

Γιώργος Γώγος,
πρόεδρος Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ

Πλέον υπάρχουν δύο κόσμοι. Από τη μια μεριά είναι η κυβέρνηση που προσπαθεί να θάψει την Παλαιστίνη και παράλληλα να θάψει το φοιτητικό κίνημα, τις λαϊκές διεκδικήσεις ευρύτερα, να μας πείσει ότι ο αγώνας αυτός είναι μάταιος και ότι το Ισραήλ θα έχει την πρωτοκαθεδρία σε οτιδήποτε.

Το φοιτητικό κίνημα έχει επιλέξει από την πρώτη στιγμή πλευρά. Την πλευρά της Παλαιστίνης. Στη σχολή μας και γενικά στις σχολές έχουν γίνει πάρα πολλές δράσεις, πρωτοβουλίες, ημέρες δράσεων. Έχουμε πάρει αποφάσεις για συμμετοχή σε κάθε πορεία και είμαστε στο πλευρό της Παλαιστινιακής Παροικίας κάθε φορά. Έτσι θα συνεχίσουμε, όσο κι αν προσπαθεί η Νέα Δημοκρατία να το σταματήσει. Κι ας ξέρουμε από τώρα ότι δεν θα προβληθούν πουθενά ούτε οι τεράστιες πορείες για την Παλαιστίνη, ούτε οι δράσεις της νεολαίας, των σωματείων, των φορέων.

Πάμε να μεγαλώσουμε αυτό το κίνημα ακόμα παραπάνω, να δείχνουμε τη στήριξή μας στην Παλαιστίνη με κάθε δράση και να συνεχίσουμε έτσι, όσο μπορούμε ενωτικά.

Ιρίς Παπαδημητρίου,
Φοιτητικός Σύλλογος
Φιλοσοφικής ΕΚΠΑ

Καλούμε και θα είμαστε στην κινητοποίηση της 10ης Οκτώβρη.

Το Ισραήλ έχει σκοτώσει πάνω από 100.000 ανθρώπους στη Γάζα, έχει καταστρέψει σχεδόν τα 3/4 της Γάζας, έχει καταλάβει το 70% της Λωρίδας και έχει περιορίσει γύρω στα 2 εκατομμύρια Παλαιστίνιους, στο υπόλοιπο 30%. Κάνει εθνοκάθαρση μέσα από τη συστηματική συνεργασία του Ισραηλινού κράτους, του στρατού και των φασιστών εποίκων, φανατικών σιωνιστών στη κατεχόμενη Δυτική Όχθη. Βομβαρδίζει το Νότιο Λίβανο, έχει εξαλείψει χωριά, συμμετέχει και έχει προκαλέσει την επίθεση στο Ιράν και στη Συρία επίσης. Κάνει μια εθνοκάθαρση και μια γενοκτονία, σε πραγματικό χρόνο μπροστά στα μάτια μας. Το βλέπουμε όλοι αυτό το πράγμα. Δεν δικαιολογείται κανείς να πει ότι δεν ήξερε, δεν γνώριζε, δεν έμαθε.

Αλλά το Ισραήλ έχει κάνει και κάτι άλλο. Έχει κατεβάσει το επίπεδο της αποδοχής για τα εγκλήματα πολέμου. Μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, με τη δημιουργία του ΟΗΕ, του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, του δικαίου του πολέμου, η ανθρωπότητα έβαλε κάποια όρια. Ο ιμπεριαλισμός συνέχισε να υπάρχει, το ίδιο και οι πόλεμοι, οι θηριωδίες σε βάρος των λαών. Αλλά θεωρητικά είχε μπει ένα όριο, πέρα από το οποίο δεν μπορούσες να πας χωρίς συνέπειες, χωρίς να καταγγελθείς. Το Ισραήλ κατέβασε αυτό το όριο για όλη την ανθρωπότητα. Έφτασε να κάνει εν ψυχρώ γενοκτονία και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τον επόμενο πόλεμο, παγκόσμιο ή περιφερειακό, να γίνει με τέτοιους όρους.

Έχει καταφέρει να κάνει αποδεκτό μια χώρα να διαπράξει γενοκτονία τύπου Ισραήλ. Αυτό το πράγμα είναι κάτι που θα έπρεπε να μας ενδιαφέρει όλους, ακόμα και τις αστικές κυβερνήσεις, να το πούμε έτσι. Το Ισραήλ είναι η πρωτοπορία της Δύσης στο κακό παγκοσμίως.

Στην Ελλάδα από όταν ξεκίνησε η στρατιωτική συμμαχία με το Ισραήλ που συνεχώς εμβαθύνεται μέχρι σήμερα, το σιωνιστικό κράτος έχει διεισδύσει σε

όλους τους τομείς. Στον οικονομικό τομέα, στον στρατιωτικό, στον πολιτικό, στον διπλωματικό, στην εκπαίδευση, στην υγεία, στην αγροτική οικονομία, παντού.

Δεν είναι μόνο οικονομικές επενδύσεις. Το ισραηλινό ιδιωτικό κεφάλαιο είναι πάντα συνδεδεμένο με το ισραηλινό κράτος και κάνει και ιδεολογική δουλειά.

Χρειάζεται να καταλάβουμε ότι με αυτή την εικόνα είναι αναγκαίο να δημιουργηθεί ένα κίνημα πολύ ευρύτερο. Οι διαδηλώσεις είναι σημαντικό κομμάτι. Σαν BDS κοιτάμε να χτυπήσουμε και στη βάση. Στη λογική τουμποϊκοτάζ, στη λογική της απόσυρσης επενδύσεων και στη λογική της πίεσης για να γίνουν κυρώσεις στο ισραηλινό κράτος. Προσπαθούμε να δουλεύουμε στη βάση, από το κίνημα των Apartheid Free Zones μέχρι τις πιέσεις σε συγκεκριμένες εταιρείες, είτε ελληνικές που συνεργάζονται με οι ισραηλινές, είτε ελληνικές που κάνουν επενδύσεις εκεί, είτε σούπερ μάρκετ που φέρνουν ισραηλινά προϊόντα κλπ.

Σε κάθε ανακοίνωση, σε κάθε δράση, να μιλάμε για τομποϊκοτάζ ισραηλινών εταιριών και εταιριών που συνεργάζονται με το Ισραήλ. Είναι σημαντικό, διατηρεί τη συζήτηση συνέχεια και δεν την αφήνει να σβήσει μετά το τέλος μιας μεγάλης διαδήλωσης.

Δημήτρης Πλειώνης, BDS Greece

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΠΛΕΥΡΗΣ, ΠΑΤΟΥΛΗΣ...

Ένα δολοφονικό κύκλωμα ιδιωτικοποίησης της Υγείας

Στις 11/9 ο δικηγόρος της οικογένειας Μαζωνάκη δήλωσε ότι θα υποβάλει αίτημα άρσης απορρήτου για τις τηλεφωνικές επικοινωνίες των Γάκα-Θεοδωρόπουλου. Στις 13/9 διαβάσαμε στην Καθημερινή ότι «οι αστυνομικοί αναμένουν τις κρίσιμες απαντήσεις από τις άρσεις του τηλεφωνικού απορρήτου. Θα δείξουν ποιος επικοινωνήσε με ποιον και σε ποια ακριβώς χρονική στιγμή». Στις 14/9 ο υπουργός Μετανάστευσης Πλεύρης (ο οποίος το 2023 ως υπουργός Υγείας ήταν ομιλητής στο συνέδριο Wellness Tourism in Greece που είχε διοργανωθεί υπό την αιγίδα των Υπουργείων Υγείας και Τουρισμού όπου ανάμεσα στις ομιλήτριες ήταν η Γάκα) βγήκε στο Action 24 για να πει:

«Μπαίνουμε σε μια τοξικότητα... Εγώ τη συγκεκριμένη γιατρό δεν την ήξερα, την ήξερα ως σύζυγο του κ. Θεοδωρόπουλου. Τον ξέρω ως αιματολόγο-παθολόγο... Όταν είχα περάσει την περιπέτεια υγείας μου... μεταξύ των γιατρών που συμβουλευτήκα ήταν ο κ. Θεοδωρόπουλος... Η περιπέτεια της υγείας μου είναι το 2016... Και να σας πω και κάτι ακόμα... όταν είδα ότι είναι ο συγκεκριμένος γιατρός (που εμπλέκεται) επιχείρησα κιόλας να επικοινωνήσω μαζί του να μάθω τι έγινε... Δεν επιθυμούσε ο ίδιος να μιλήσει δεν είχαμε επικοινωνία... Χωρίς να έχω κανένα λόγο, σας λέω ότι και τον γνωρίζω και έχω επικοινωνήσει μαζί του».

Απολύτως «κανέναν λόγο» δεν είχε ο Πλεύρης να βγει να μιλήσει στα κανάλια προτού μαθευτεί ότι μια από τις κλήσεις στο τηλέφωνο του γιατρού, μόλις μαθεύτηκε η είδηση τη μέρα του συμβάντος, ήταν δική του...

Η ιστοριούλα του Πλεύρη είχε κοντά ποδάρια. Στις 18/9 έγινε η αποκάλυψη (με δελτίο τύπου του ΠΑΣΟΚ) ότι ο Πλεύρης και οι δύο κατηγορούμενοι για τον θάνατο του Μαζωνάκη ήταν μέλη της πενταμελούς διοικούσας επιτροπής για τη σύσταση σωματείου με όνομα «Ελληνικό Ιατρονομικό Συμβούλιο» που είχε κατατεθεί στο Μονομελές Πρωτοδικείο το 2012. «Στα σωματεία υπάρχει διαφορετικός κόσμος... δεν σημαίνει ότι τα 22 μέλη του είναι φίλοι και συνεργάτες... το σωματείο αυτό δεν λειτουργήσε» ήταν κάποιες από τις δικαιολογίες που ψέλλισε στη συνέχεια ο υπουργός.

22 μέλη είχε όλα και όλα το σωματείο, μα ο Πλεύρης στην πρώτη γραμμή του εγχειρίματος, μαζί τους στην πενταμελή διοικούσα επιτροπή, που να τους ξέρει; Εξάλλου «φίλοι», τόσο ώστε να τον παίρνει τηλέφωνο τη συγκεκριμένη μέρα, «γίνανε μετά». Θα είχε ενδιαφέρον

Έγγραφο του Πρωτοδικείου για τη σύσταση σωματείου από τους Θεοδωρόπουλο, Γάκα και Πλεύρη

να γνωρίζαμε ποια ακριβώς ήταν η αποστολή αυτού του «ιατρονομικού» σωματείου. Τα όσα συμβαίνουν αυτές τις μέρες βέβαια, μας δίνουν μια ιδέα...

Να παρατηθεί

Ο Πλεύρης θα έπρεπε να είχε παραιτηθεί χθες -και για λόγους που αφορούν τον ρόλο του ως υπουργός Ρατσισμού της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Αλλά δεν είναι μόνο ο Πλεύρης. Στην τεράστια μπίτζνα που έχει στηθεί πάνω στον «ιατρικό τουρισμό» και τη βιομηχανία «αντιγήρανσης, μακροζωίας και ευεξίας», όποια πέτρα και αν σηκώσεις θα σου βγει και κάποιο στέλεχος ή συγγενής στελέχους της κυβέρνησης και της ΝΔ.

Ο πρόεδρος του ΙΣΑ Πατούλης είναι ταυτόχρονα πρόεδρος του Ελληνικού Συμβουλίου Τουρισμού Υγείας (ΕΛΙΤΟΥΡ) αλλά και πρόεδρος της OMS Total Care, η οποία ειδικεύεται στην αισθητική, στην «ευεξία» και τη «μακροζωία». Ιδιότητα την οποία έσπευσε να αποκρύψει αλλαζοντάς την (σε «εταίρος» Οδοντιατρείου) και αφαιρώντας την ετικέτα «WELLNESS» από το σάιτ της εταιρίας.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα, η Πολυτίμη Λεονάρδου, Β' αντιπρόεδρος του ΙΣΑ, πρώην αντιπεριφερειάρχης Αττικής για θέματα Κοινωνικής Πολιτικής και

εκλεγμένο μέλος της Πολιτικής Επιτροπής της Ν.Δ, συμμετείχε στους ελέγχους του ιατρείου της Καρνεάδου, μετά από «προφορική καταγγελία», τον Νοέμβρη το 2025 στον οποίο «δεν είχε βρεθεί τίποτα» αλλά και στον έλεγχο μετά το θάνατο Μαζωνάκη, όπου «βρέθηκε»...

Εδώ να σημειώσουμε ότι τον Ιούλη του 2026 η Γάκα είχε δηλώσει στον ΙΣΑ νέο μηχανήμα οζονοθεραπείας, που μετά από έλεγχο στις αρχές του Σεπτέμβρη σύμφωνα με τον ΙΣΑ αποδείχτηκε ότι συνοδευόταν από τιμολόγιο μηχανήματος πλασμαφαίρεσης. Όπως αναφέρει ο ΙΣΑ «για το λόγο αυτό αποφασίστηκε ο προγραμματισμός αιφνιδίου ελέγχου εντός των επομένων ημερών του Σεπτεμβρίου». Ο έλεγχος έγινε, όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, μετά τον θάνατο Μαζωνάκη.

Απέναντι σε όλα αυτά, ο υπουργός Υγείας Γεωργιάδης δεν θα μπορούσε να δώσει μεγαλύτερη κάλυψη στον Πατούλη από αυτή που του έδωσε στην κοινή συνέντευξη τύπου. Όταν ο τελευταίος ρωτήθηκε αν συνάδει ο πρόεδρος του ιατρικού συλλόγου που συμμετέχει σε εταιρία «αναγεννητικής» ιατρικής να ελέγχει αντίστοιχα ιατρεία», ο Γεωργιάδης τον εμπόδισε να απαντήσει λέγοντας «δεν θα απολογηθεί ο κύριος Πατούλης, αν θέλει να είναι στην ανεγεννητική ιατρική, γούστο του καπέλο του. Όχι, όχι δεν θα απαντήσεις».

Γούστο τους καπέλο τους, ο υπουργός και ο πρόεδρος του ΙΣΑ την Τετάρτη 23 Σεπτεμβρίου ετοιμάζονταν να πραγματοποιήσουν το συνέδριο Greece Global Longevity & Anti-Aging Summit 2026 στο Αμφιθέατρο Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Το συνέδριο οργάνωνε η ΕΛΙΤΟΥΡ υπό «την αιγίδα του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, του Υπουργείου Υγείας, του Υπουργείου Τουρισμού, του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών και της Fijet», όπως έγραφε στην πρόσκλησή του ο Πατούλης. Το συνέδριο αναβλήθηκε.

Οι δεσμεύσεις Γεωργιάδη και Παγώνη ότι θα ξεκινήσουν «ελέγχοι» δεν έχουν καμιά απολύτως αξία. Ένα από τα πρώτα πράγματα που έκανε όταν ήρθε στην εξουσία ο Μητσοτάκης στις 7/8/19 ήταν να καταργήσει το Σώμα Επιθεωρητών Υγείας και Πρόνοιας που έκανε ακοντάδες ελέγχους στην Υγεία μεταφέροντας τις αρμοδιότητές τους στην Εθνική Αρχή Διαφάνειας. Σύμφωνα με τους Reporters United «από το 2019 μέχρι σήμερα κάνει λιγότερους από 12 το χρόνο και οι επιθεωρητές Υγείας μειώθηκαν σε 25 στην Αθήνα για 16.500 δομές Υγείας».

Γ.Π.

ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Σε έκτακτη κινητοποίηση προχώρησαν την Τετάρτη 16 Σεπτεμβρίου εργαζόμενες και εργαζόμενοι του νοσοκομείου «Ελενα Βενιζέλου», ενάντια στη φέιστα που οργάνωσαν η διοίκηση και το υπουργείο Υγείας για τα εγκαίνια ξενώνα με χορηγία από τα Μακτόναλτς.

Στη συγκέντρωση με πανό συμμετείχε το Σωματείο Εργαζομένων του νοσοκομείου. «Κάνουμε μία ζωντανή, ζωηρή διαμαρτυρία», δήλωσε στην ΕΑ η Μαρία Ζησιμάτου, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου «Ελενα Βενιζέλου». «Τα προβλήματα είναι τεράστια. Έχουμε έλλειψη προσωπικού, νοσηλευτικού, διοικητικού και παραϊατρικού. Τα τμήματα μας δεν μπορούν να καθαριστούν γιατί δεν υπάρχουν βοηθοί θαλάμου».

«Είναι ντροπή να οργάνωνουν φέστες, ενώ τα προβλήματα διογκώνονται μέρα με τη μέρα», είπε στη συγκέντρωση ο Κώστας Καταραχιάς, γραμματέας του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου. «Η κυβέρνηση αυτή εδώ και επτά χρόνια έχει ιδιωτικοποιήσει τα πάντα. Ιδιωτικοποιεί την Υγεία και δίνει κάλυψη και αέρα στους κομπογιαννίτες ιδιώτες να ξεσालώνουν κάθε μέρα και να δολοφονούν κόσμο. Δίνουμε τη μάχη με το σωματείο να σωθεί αυτό το εμβληματικό γυναικολογικό νοσοκομείο που εξυπηρετεί τη γυναίκα, το παιδί, έχει ιατρείο για την αλλαγή φύλου στα τρανς άτομα».

Σε όλη τη διάρκεια της συγκέντρωσης κυριάρχησαν τα συνθήματα «Τα νοσοκομεία ανήκουν στον λαό και όχι στο κεφάλαιο το ιδιωτικό», «Αυξήσεις- προσλήψεις- μονιμοποιήσεις- Όχι ιδιώτες και απολύσεις».

Στο πλευρό των εργαζομένων βρέθηκαν αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες από τα κατελιγμένα Προσφυγικά.

Οι εργαζόμενοι ανανέωσαν το ραντεβού τους στη Γενική Συνέλευση του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου την Τετάρτη 23 Σεπτέμβρη στη 1μμ.

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Σε γενική συνέλευση προχωρά το Σωματείο Εργαζομένων του νοσοκομείου «ο Άγιος Σάββας» την Πέμπτη 24 Σεπτέμβρη στη 1μμ στο Αμφιθέατρο το νοσοκομείου.

«Τα δημόσια νοσοκομεία ρημάζουν καθημερινά εξαιτίας της τεράστιας έλλειψης προσωπικού», γράφει το Σωματείο Εργαζομένων στην ανακοίνωσή του. «Καμία φέιστα ή ανακαίνιση ντουβαριών δεν αλλάζει αυτή την εικόνα και αυτό το ξέρουν όλοι οι εργαζόμενοι του ΕΣΥ και οι ασθενείς μας. Απέναντι σε αυτήν την δολοφονική πολιτική, οι Υγειονομικοί είμαστε σε τροχιά σύγκρουσης».

Την Τετάρτη 23 Σεπτέμβρη είναι η προγραμματισμένη δίκη της Κατερίνας Πατρίκιου, προέδρου του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου «ο Άγιος Σάββας». Η Κατερίνα Πατρίκιου δικάζεται για τα γεγονότα που συνέβησαν στο νοσοκομείο στις 24 Φλεβάρη 2024 κατά τη διάρκεια της απεργίας διαρκείας των συμβασιούχων. Η δίκη προβλέπεται να αναβληθεί λόγω καλύματος του δικηγόρου υπεράσπισης.

Οι Ομοσπονδίες καλούν την ΑΔΕΔΥ για κλιμάκωση

Πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 17 Σεπτέμβρη η Σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ με Ομοσπονδίες και σωματεία του Δημόσιου τομέα, με στόχο να εξειδικευτεί το απεργιακό πρόγραμμα της ΑΔΕΔΥ. Δεκάδες συνδικαλιστές πήραν τον λόγο όχι απλά για να καταγγείλουν την πολιτική της κυβέρνησης αλλά πολύ περισσότερο για να τονίσουν την ανάγκη κλιμάκωσης του απεργιακού αγώνα. Σε αυτό το φύλλο παρουσιάζουμε κομμάτι των τοποθετήσεων συνδικαλιστών του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης και του Συντονιστικού Νοσοκομείων.

«Την ανάγκη να προχωρήσουμε σε 48ωρη απεργία στις 14 και 15 Οκτώβρη και στη συνέχεια σε κλιμάκωση, ανέδειξαν με τις τοποθετήσεις τους οι πρόεδροι της ΠΟΕ ΟΤΑ, της Ομοσπονδίας των εργαζόμενων του ΟΑΕΔ, της ΠΟΠΟΠΚ, εκπρόσωποι από την ΠΟΕΔΗΝ, την ΟΣΥΟ, μέλη του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ, τα Σωματεία των νοσοκομείων Άγιος Σάββας και Έλενα Βενιζέλου», γράφει μεταξύ άλλων ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης στην ανακοίνωσή του. «Δεν χωράει άλλη αναμονή. Χρειάζεται τώρα να προκηρυχτεί η 48ωρη απεργία όπως απαιτούσε στη σύσκεψη μεγάλο κομμάτι συνδικαλιστών σωματείων και ομοσπονδιών, για να σημάνει απεργιακό ξεσηκωμός σε όλους τους χώρους δουλειάς.

Οι μάχες ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης έχουν ήδη ξεκινήσει. Οι Δάσκαλοι προχωράνε σε συνελεύσεις για να προχωρήσουν σε απεργία στα σχολεία στις 30 Σεπτέμβρη και κλιμάκωση στη συνέχεια με απεργία μέχρι τη νίκη, όπως έκαναν και πριν από είκοσι χρόνια. Μαζί τους και οι φοιτητές που ξεσηκώνονται ενάντια στις απάτες της κυβέρνησης που βαφτίζει πανεπιστήμια τα ιδιωτικά «κολλέγια». Στην Υγεία η σύγκρουση μεγαλώνει γιατί η πολιτική της κυβέρνησης δολοφονεί. Γι' αυτό η ΠΟΕΔΗΝ έχει εξαγγείλει 24ωρη απεργία το πρώτο δεκαήμερο του Νοέμβρη, και η ΟΕΝΓΕ έχει αποφασίσει πανελλαδική απεργία των γιατρών του ΕΣΥ στις 21 Οκτώβρη.

Η 48ωρη απεργία στις 14 και 15 Οκτώβρη είναι το κρίσιμο βήμα που θα γενικεύσει και θα κλιμακώσει όλες αυτές τις μάχες, και θα τους δώσει μεγαλύτερη ώθηση, για να ανατρέψουμε αυτήν την δολοφονική πολιτική και την κυβέρνηση που την υλοποιεί. Προχωράμε να οργανώσουμε την προοπτική της 48ωρης απεργίας σε όλους τους χώρους δουλειάς. Με Γενικές Συνελεύσεις και αποφάσεις από τα σωματεία για 48ωρη απεργία και απαίτηση από την ΑΔΕΔΥ να την οργανώσει. Για να ρίξουμε την κυβέρνηση εδώ και τώρα, και να ανοίξουμε την προοπτική να περάσει ο έλεγχος του πλούτου στα χέρια αυτών που τον παράγουν».

Σ.Γ.

Οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων είχαμε διπλή κινητοποίηση στη Θεσσαλονίκη. Τη μία μέρα απεργήσαμε και διαδηλώσαμε τα νοσοκομεία, την επόμενη μέρα μαζί με όλα τα εργατικά συνδικάτα. Έγινε το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ και αυτό που ειπώθηκε ήταν να πάμε στην ΑΔΕΔΥ με την προοπτική να βγει 48ωρη απεργία, όπως επιβεβαίωσε και ο πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ.

Η ΑΔΕΔΥ έχει να βγάλει 48ωρη απεργία από το 2012. Το 2012 πέφτανε κυβερνήσεις, υπήρχαν αλληπάλληλες πανεργατικές απεργίες που τους έφεραν σε αυτήν την κατάσταση. Ένα χρόνο μετά σκότωσαν τον Φύσσα. Μας πήρε 11 χρόνια να βάλουμε τη Χρυσή Αυγή στη φυλακή και την έβαλε το κίνημα από τα κάτω. Συνεχίζουμε και κλιμακώνουμε απέναντι σε μία κυβέρνηση που αποφυλακίζει τον Κασιδιάρη, σε μία κυβέρνηση που είναι αγκαλιά με τον Τραμπ και τον Νετανιάχου, είναι υπεύθυνη για το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, τη δολοφονία πάνω από 650 προσφύγων και προσφυγισσών στη Μεσόγειο και χιλιάδες άλλους θανάτους. Ας δούμε και το τι συμβαίνει

Στη ΔΕΘ η εξαγγελία για τα δώρα ήταν μηδέν, για τις κοινωνικές δαπάνες ήταν μηδέν. Τα δίνουν όλα για την πρόωρη αποπληρωμή του χρέους στις τράπεζες. Στα σχολεία τα κενά είναι περισσότερα από κάθε άλλη φορά, στην Αίγινα υπήρξε νεκρή επειδή δεν υπήρχε ασθενοφόρο για να μπορέσει να πάει να την πάρει. Στον χώρο του Υπουργείου Οικονομικών υπάρχουν αντίστοιχες επιθέσεις.

Έχουμε συμβασιούχους συναδέλφους που απολύονται μετά από χρόνια. Ο διοικητής της ΑΑΔΕ σχεδιάζει την επόμενη χρονιά να κλείσει και άλλες ΔΟΥ στην επαρχία. Για να μην λέμε μόνο τις επιθέσεις, οι νέοι συνάδελφοι στο Υπουργείο Οικονομικών και Ανάπτυξης υπουργεία κέρδισαν με αγώνα διαρκείας το επίδομα εξομάλυνσης, μία αύξηση 300 ευρώ μεικτά. Είναι απόδειξη ότι μπορούμε να κερδίζουμε την κυβέρνηση όταν διεξάγουμε αγώνες δυναμικούς με διάρκεια.

Το σημαντικό που συζητάμε σήμερα είναι το επόμενο απεργιακό βήμα που θα αποφασίσει η

μέσα στο νοσοκομείο με το πόσοι καταλήγουν νεκροί από αυτήν την πολιτική. Σκοτώσανε τον Μαζωνάκη με την πολιτική που ιδιωτικοποιεί την Υγεία, την οποία καταγγείλαμε πολλαπλές φο-

ΑΔΕΔΥ για να δώσει τη συνέχεια. Όλη την προηγούμενη χρονιά γίνανε στάσεις, απεργίες κινητοποιήσεις, έχουν αρχίσει να αυξάνονται τα καλέσματα της ΑΔΕΔΥ για πολιτικά συλλαλητήρια. Όλα αυτά δεν τα υποτιμούμε καθόλου. Πώς θα

ρές από την περίοδο του Covid και πιο πριν. Αυτή η πολιτική τώρα έφτασε στο απόγειο της ιδιωτικοποιώντας παράγωγα αίματος.

Για να απαντήσουμε σε όλα αυτά δεν φτάνει ούτε το να καταγγέλλουμε, ούτε να βγαίνουν απλές κινητοποιήσεις 24ωρες. Χρειάζεται 48ωρη απεργία με προοπτική κλιμάκωσης γιατί αυτή είναι η διάθεση του κόσμου. Πριν τρία χρόνια που είχε προκηρύξει η ΟΕΝΓΕ μία αντίστοιχη απεργιακή κινητοποίηση, ήταν από τις πιο μαζικές. Σε αυτή τη διαδικασία χρειάζεται να μπορούμε ενωτικά. Είχαμε δύο απεργίες της ΑΔΕΔΥ, τον Μάιο και τον Ιούλιο και κοινό απεργιακό ραντεβού και αυτό στο μυαλό του κόσμου σήμανε δύναμη. Ότι μπορούμε να τους αντιμετωπίσουμε από τα κάτω. Διότι η αντιπολίτευση σε κεντρικό επίπεδο αυτή τη στιγμή έχει αποτύχει. Είχε πολλές ευκαιρίες να ρίξει αυτήν την κυβέρνηση. Αυτές οι κινητοποιήσεις έχουν φέρει την κυβέρνηση της ΝΔ να είναι στο χαμηλότερο της ποσοστό και να είναι στριμωγμένη.

Ζαννέτα Λυσικάτου,
γιατρός στον Ευαγγελισμό, μέλος ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ

εμπνεύσουμε τους συναδέλφους μας αν από αύριο δεν πάμε με απόφαση ότι δίνουμε συνέχεια στα συνταρακτικά συλλαλητήρια της ΔΕΘ στις αρχές του Σεπτέμβρη; Η πρόταση για 48ωρη απεργία συζητιέται από τον Αύγουστο. Χρειάζεται ένα βήμα για να στείλουμε και το μήνυμα στους συναδέλφους ότι η ΑΔΕΔΥ δεν πτοείται απέναντι στην αισχρή απόφαση του ΣτΕ. Αν πιστεύουμε ότι ο δρόμος δεν είναι νομικός, και δεν αφορά κάποιους δικαστικούς που θα βγάλουν συνταγματικό τον 13ο και 14ο μισθό, χρειάζεται να πάμε μπροστά. Πότε κάνουμε τις καλύτερες γύρες, πότε κεντρίζουμε τη συμμετοχή των συναδέλφων στις γενικές συνελεύσεις; Το κλίμα υπάρχει. Η ηγεσία είναι για να μπαίνει μπροστά σε αυτές τις στιγμές, να κάνει την πρόταση, να την αποφασίζει και από την επόμενη μέρα να βγούμε για να την κάνουμε πραγματικότητα.

Νίκος Τουρνάς,
εργαζόμενος στην ΑΑΔΕ, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ

καλύτερη ζωή. Όσον αφορά τις εξαγγελίες Μητσοτάκη στη ΔΕΘ ακόμη και αυτά τα λίγα που δίνει, αν δείτε την τιμή του πετρελαίου, θα

έχουν ήδη εξανεμιστεί πριν καν βγούνε.

Ζητάμε την κλιμάκωση. Το να οργανώσουμε την απεργία στα νοσοκομεία είναι μεγάλη υπόθεση. Πρέπει να κλείσουν τα απογευματινά ιατρεία, να κλείσουν τα πρωινά τακτικά ιατρεία, να αλλάξουν οι εφημερίες, να σταματήσουμε τον κόσμο να έρχεται για δύο μέρες και όλα αυτά προϋποθέτουν ένα πράγμα: συνέλευση και σωματεία που θα βγουν μπροστά. Θα υπερασπιστούμε την αριστερή στροφή των εργαζόμενων στο δημόσιο. Υπάρχει η κινητοποίηση των γιατρών, η απεργία των δασκάλων στις 30 Σεπτέμβρη, ας συνολικεύσουμε αυτές τις απεργίες με τα αιτήματα του 13ου και 14ου μισθού, τις αυξήσεις, τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων.

Χρίστος Αργύρης,
εργαζόμενος στο ΓΝΑ Γεννηματάς,
μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ

Η θέση του Κασιδιάρη είναι στη φυλακή

Κάλεσμα μαζικής και ενωτικής δράσης προς όλες τις δυνάμεις του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος απευθύνει η ΚΕΕΡΦΑ, μετά την προκλητική αποφυλάκιση του Κασιδιάρη, τη δημοσιότητα που του πρόσφεραν τα ΜΜΕ και τις διακηρύξεις του για “πολιτική επάνοδο” με άνοιγμα γραφείων πίσω από το Δημαρχείο της Αθήνας.

Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της: «Η αποφυλάκιση Κασιδιάρη στις 15 Σεπτέμβρη, 3 μέρες πριν από την επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα από τη Χρυσή Αυγή, δεν σβήνει τον ρόλο του ως υπαρχηγού μιας ναζιστικής συμμορίας που παρίστανε το πολιτικό κόμμα με τις ευλογίες του πολιτικού συστήματος και την απλόχερη στήριξη μεγαλοεπιχειρηματιών, εφοπλιστών και καναλαρχών.

Δεν αποφυλακίστηκε “πολιτικός κρατούμενος” αλλά ένας αμετανόητος ναζί, ο οργανωτής των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής, για τις δολοφονικές δράσεις των οποίων καταδικάστηκε τελεσίδικα μαζί με όλο το διευθυντήριο της συμμορίας. Η θέση του είναι να ξαναπάει στη φυλακή και όχι να προβάλλεται από τα κανάλια ως δήθεν “πολιτικός” παράγοντας, κάτι σαν τον Σαμαρά που φτιάχνει νέο κόμμα!...

Ο Κασιδιάρης προχώρησε στο άνοιγμα γραφείων-ορμητήριο πίσω από το Δημαρχείο της Αθήνας, σε μια περιοχή όπου χτυπά η καρδιά των συνδικάτων της πόλης, εκεί βρίσκονται τα γραφεία του Εργατικού Κέντρου Αθήνας. Αλήθεια, ποιος ξεχνά τις δολοφονικές επιθέσεις κατά των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ; Ποιος ξεχνά τον ναζιστικό χαιρετισμό του Μιχαολιάκου στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας; Ποιος ξεχνά τον Γερμενή να επιτίθεται κατά του πρώην Δημάρχου Γ. Καμίνη, κρατώντας όπλο; Ή τα μαχαιρώματα μεταναστών στον Άγιο Παντελεήμονα;

Στην ίδια περιοχή, βρίσκονται και τα γραφεία της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη, η οποία δέχτηκε επανειλημμένα επιθέσεις από τους ναζί του Κασιδιάρη και του Μιχαολιάκου. Βρίσκονται πολλά καταστήματα μεταναστών, τα οποία αντιμετώπισαν το πογκρόμ του Κασιδιάρη τον Μάη του 2011». Και αφού υπογραμμίζει τις σχέσεις της κυβέρνησης με τη ΧΑ αλλά και τις ρατσιστικές πολιτικές της που ανοίγουν το δρόμο στους

Κασιδιάρηδες, η ανακοίνωση καταλήγει:

«Καλούμε τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις αντιφασιστικές και αντιρατσιστικές κινήσεις, τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές των σχολείων, τις δημοκρατικές και αριστερές δυνάμεις να δώσουμε ξανά τη μάχη στις γειτονιές, τα σχολεία, τους χώρους δουλειάς με ενωτική δράση, όπως αυτή που τσάκισε τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής.

Να μην επιτρέψουμε την ανασύσταση αυτής της συμμορίας με νέο μανδύα και φύρερ τον ναζί Κασιδιάρη. Να απαιτήσουμε να κλείσει το γραφείο ορμητήριο στην Κλεισθένους. Καμία προβολή του ρατσιστικού μίσους στα ΜΜΕ, καμία ανοχή σε ρατσιστικές συνάξεις στις γειτονιές».

Ξέπλυμα

Άμεση θέση ενάντια στο ξέπλυμα του Κασιδιάρη από τους μιντιάρχες πήρε η **Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ**. Σε ανακοίνωσή της, αφού χαρακτηρίζει την υπερπροβολή της αποφυλάκισης του ναζί δολοφόνου ως «πρόκληση και καμπανάκι για ολόκληρο τον δημοσιογραφικό κλάδο», αναφέρει:

«Αυτή η ντροπιαστική για τη δημοσιογραφία επιλογή δεν μετρίζεται με σχόλια και αναλύσεις υποκριτικής ανησυχίας στα πάνελ για την άνοδο της ακροδεξιάς. Αντίθετα αποτελεί ένδειξη ότι μιντιάρχες και μεγαλοδημοσιογράφοι δεν θα διστάσουν να επανομιμοποιήσουν το ναζιστικό τέρας, όπως συνέβησαν να διογκωθεί το 2011-12...

Δεν θα επιτρέψουμε να επιστρέψουμε σε εκείνες τις εποχές. Οι δημοσιογράφοι και όλοι οι εργα-

ζόμενοι του κλάδου δώσαμε μάχες για να μην γίνουν τα ΜΜΕ πλυντήριο των ναζί δολοφόνων, αλλά και για να καταδικαστούν για τα εγκλήματά τους.

Δεν ξεχνάμε τις απεργίες της ΠΟΣΠΕΡΤ τις ώρες που ήταν προγραμματισμένες οι ομιλίες μίσους του φύρερ Μιχαολιάκου και των άλλων χρυσαυγιτών στη δημόσια ραδιοτηλεόραση.

Δεν ξεχνάμε το 2014 τη συντονισμένη απόφαση όλων των δημοσιογραφικών συνεργείων να κατεβάσουν τα μικρόφωνα στον Κασιδιάρη σε ζωντανή μετάδοση, αφήνοντάς τον αποσβολωμένο να κοιτάει τις κάμερες.

Δεν ξεχνάμε τα ρεπορτάζ και την τεράστια δημοσιογραφική και ερευνητική δουλειά συναδέλφων/ισών μας για την αποκάλυψη της αλήθειας πριν και μετά τη δολοφονία Φύσσα -γι’ αυτό και πολλοί/ές καλέστηκαν και ως μάρτυρες στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Η θέση μας είναι στο πλευρό των θυμάτων της ναζιστικής βίας και στο αντιφασιστικό κίνημα, το χρέος μας είναι να μην αφήσουμε το αυγό του φιδιού να εκκολαφθεί ξανά ούτε μέσα στα ΜΜΕ ούτε πουθενά.

Απαιτούμε: Όχι στο μιντιακό ξέπλυμα του Κασιδιάρη. Κανένα βήμα στα ΜΜΕ για τους ναζί δολοφόνους. Καμία κάλυψη και προβολή της συνέντευξης Τύπου που έχει προαναγγείλει όπως και κάθε άλλης “δραστηριότητάς” του.

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες σε ΠΟΕΣΥ, ΕΣΗΕΑ, ΕΣΠΗΤ και όλες τις Ενώσεις έχουν ευθύνη να μπουν μπροστά για να αποτρέψουν οποιαδήποτε νέα απόπειρα των εργοδοτών να κανονικοποιηθούν τον Κασιδιάρη και τους ομοϊδεάτες του».

Το αντιρατσιστικό και

Πανελλαδικά

Χιλιάδες αντιφασίστες/ριες βγήκαν στους δρόμους στις 18 Σεπτέμβρη σε όλη τη χώρα.

Μαζικότατη ήταν η διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη που ξεκίνησε από την Καμάρα και βάδισε στους δρόμους της πόλης. «Συνεχίζουμε για να μην ξανασηκώσουν κεφάλι οι φασίστες, για να διώξουμε την κυβέρνηση που τους κάνει πλάτες με τις ρατσιστικές της πολιτικές. Να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης - αλληλεγγύη στους εξεγερμένους της Σιντικής!» είναι το μήνυμα της ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης που παραμονές του συλλαλητηρίου οργάνωσε ανοιχτή εκδήλωση στο Εργατικό Κέντρο (βλέπε σελ. 20).

Σωματεία όπως η ΕΛΜΕ και ο Διδακταλτικός Σύλλογος, ο Φοιτητικός Σύλλογος, πολιτικές οργανώσεις και εργαζόμενοι/ες από πολλούς χώρους έδωσαν το παρών στη συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία στην Ξάνθη και τη δυναμική διαδήλωση που ακολούθησε στην πόλη. Η τοπική ΚΕΕΡΦΑ δίνει συνέχεια στον αγώνα με την ανοιχτή αντιρατσιστική-αντιφασιστική εκδήλωση που οργανώνει το Σάββατο 26 Σεπτέμβρη στο καφέ Βυζάντιο στις 7.30μμ.

Ομιλητές/ριες είναι ο **Γιάννης Πατζανακίδης**, δικηγόρος, η **Μαρία Λουκοπούλου**, πρόεδρος της ΕΛΜΕ Ξάνθης, ο **Μουσταφά Καμπούρ** από τη Μουσουλμανική Κοινότητα, η **Αφροδίτη Σταμπουλή**, γιατρός, πρώην βουλευτρια και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

Τις ίδιες μέρες, στις 25 και 26 Σεπτέμβρη, στην **Αλεξανδρούπολη** γίνεται το 2ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ της πόλης. Την πρώτη μέρα η συζήτηση έχει τίτλο «Στον καπιταλισμό είμαστε όλοι ξένοι: ο πόλεμος, το μεταναστευτικό και η γενοκτονία στην Παλαιστίνη» και ομιλητές είναι ο **Ιάσωνας Αποστολόπουλος**, διασώστης, ο **Νασίμ Αλατράς**, Παλαιστίνιος δημοσιογράφος, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και ο **Δημήτρης Μπίτουλας** από το March to Gaza.

Πολύ μαζικές ήταν και οι αντιφασιστικές διαδηλώσεις στα **Γιάννενα**, στην Άρτα, τον **Βόλο**. «Η συγκέντρωση στην Άρτα έγινε στην πλατεία Κιλκίς και ακολούθησε πορεία μέσα από την αγορά. Συμμετείχαν κινήσεις και οργανώσεις της Αριστεράς και κόσμος ανένταχτος

από τα κινήματα της πόλης», μας έγραψε ο **Ορέστης Παπαθανάσης**. «Σαν ΣΕΚ κάναμε παρέμβαση, συνδέοντας την πάλη ενάντια στους φασίστες με τους αγώνες ενάντια στην κυβέρνηση του ρατσισμού και του πολέμου».

«Εκατοντάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες συμμετείχαν στη συγκέντρωση και την διαδήλωση που ακολούθησε στους κεντρικούς δρόμους της **Πάτρας**», ανέφερε η τοπική ΚΕΕΡΦΑ. «Με τα πανό τους συμμετείχαν φοιτητικοί σύλλογοι, μαθητές με πανό σχολεία Πάτρας, η ΚΕΕΡΦΑ, η Κίνηση υπεράσπισης δικαιωμάτων μεταναστών/ριών, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΛΑΕ, η Παρέμβαση, η ΟΚΔΕ, το ΚΚΕ (μ-λ), ο “Δυσήνιος ίππος” μαζί με άλλες αναρχικές πρωτοβουλίες. Από τα πανό της ΚΕΕΡΦΑ τα αντιρατσιστικά συνθήματα όπως αυτά για το έγκλημα στην Πύλο και την τιμωρία των υπευθύνων για το θάνατο πάνω από 600 ανθρώπων ακούγονταν ξανά και ξανά».

Σωματεία όπως η ΕΛΜΕ, ο ΣΕΠΕ και ο Σύλλογος Εκτάκτων Αρχαιολόγων, φοιτητικοί σύλλογοι, η ΚΕΕΡΦΑ, το ΣΕΚ και άλλες κινήσεις και οργανώσεις συμμετείχαν στη διαδήλωση στο **Ρέθυμνο** που ξεκίνησε από το Δημαρχείο και βάδισε στους κεντρικούς δρόμους της πόλης. «Εκατοντάδες αντιφασίστες/ριες στη μεγάλη διαδήλωση στο Ρέθυμνο», έγραψε η τοπική ΚΕΕΡΦΑ που ετοιμάζεται να έχει παρουσία και στο 18ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ της πόλης στις 25 και 26 Σεπτέμβρη στην Πλατεία Μικρασιατών.

«Μαζική και ενωτική πορεία σωματείων, φοιτητικών συλλόγων, πολιτικών και αντιρατσιστικών οργανώσεων πραγματοποιήθηκε και στα **Χανιά**», έγραψε η τοπική ΚΕΕΡΦΑ. «Το μήνυμα της διαδήλωσης ήταν ξεκάθαρο: δεν θα επιτρέψουμε στους οπαδούς του Χίτλερ να σηκώσουν ξανά κεφάλι. Δεν θα αφήσουμε να ξεχαστούν τα εγκλήματα του ναζισμού στην Κρήτη, από την Κάντανο και τη Βιάννο μέχρι τα δεκάδες μαρτυρικά χωριά που γνώρισαν τη ναζιστική θηριωδία». Άμεση συνέχεια στον αγώνα δίνει το 20ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ – Γιορτή Κοινωνικής Αλληλεγγύης Χανίων στο Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας των Λαών στις 25 και 26 Σεπτέμβρη.

Α.Β.

18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ - Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΕΙ

Ορμητικά ποτάμια ενάντια στους νεοναζί

Πολλές χιλιάδες διαδηλωτές/ριες πλημμύρισαν την Παρασκευή 18 Σεπτέμβρη το Κερατσίνι για τα 13 χρόνια της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα από τη ναζιστική εγκληματική οργάνωση της Χρυσής Αυγής. Μεγάλες διαδηλώσεις έγιναν την ίδια μέρα σε όλες τις πόλεις.

Το αντιφασιστικό κίνημα τίμησε μαζικά τη μνήμη του αντιφασίστα μουσικού και έστειλε ξεκάθαρο μήνυμα στους Κασιδιάρηδες ότι θα το βρουν ξανά ενωμένο και αποφασισμένο απέναντί τους σε όλη τη χώρα.

Την πορεία στο Κερατσίνι άνοιγε το μπλοκ του «**Συλλόγου Πολιτισμού Παύλος Killah P Φύσσας**» με τους γονείς, τους συγγενείς και τους φίλους του Παύλου. Πολύ δυνατή ήταν η εικόνα των δύο παιδιών αφρικανικής καταγωγής που κράτησαν το πανό μαζί με τη **Μάγδα Φύσσα**, όπως και η παρουσία του **Πάνου Ρούτσι** και του **Γιάννη Μάγγου** που ένωσαν τον αντιφασιστικό αγώνα με τη μάχη για δικαιοσύνη για τα θύματα των Τεμπών και της αστυνομικής βίας.

Ακολουθούσαν συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι, τοπικοί φορείς, αντιρατσιστικές - αντιφασιστικές - αντιπολεμικές κινήσεις και συλλογικότητες, κόμματα και οργανώσεις της Αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου.

Δυναμικά ήταν τα μπλοκ της **ΚΕΕΡΦΑ**, της **Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο** και του **ΣΕΚ**, στα οποία συμμετείχαν μέλη της **Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα»**, σωματεία εργαζόμενων από διάφορους χώρους, δικηγόροι των επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου και της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

«Κλείστε τα γραφεία των νεοναζί, στείλτε τον Κασιδιάρη ξανά στη φυ-

λακή», «Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά, κλείστε τα στρατόπεδα τα ρατσιστικά», «Στείλτε τους φονιάδες στο Ναυτοδικείο, το έγκλημα της Πύλου δεν μπαίνει στο αρχείο», «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» ήταν κάποια από τα συνθήματά τους.

«Οι εκπαιδευτικοί του Πειραιά δίνουμε το παρών σήμερα στην πορεία για 13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και ενάντια στους φασίστες που, μέσω και της αποφυλάκισης Κασιδιάρη, αρχίζουν να βγάζουν κεφάλι στις γειτονιές», μας είπε η **Ελένη Τσόλκα**, ταμίας του ΣΕΠΕ Πειραιά «Η Πρόοδος». «Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να μπορούμε ξανά μπροστά για να μπει το φίδι πάλι στην τρύπα του. Απαιτούμε σχολεία ανοιχτά σε όλους, σχολεία με δασκάλους, σχολεία με χρηματοδότηση, ενάντια στον πόλεμο. Πρώτος σταθμός η απεργία μας στις 30 Σεπτέμβρη -που αν είναι δυνατόν να γίνει και 48ωρη- για να διεκδικήσουμε όσα χρειάζονται τα σχολεία μας».

«Διαδηλώνουμε ενάντια στους νοσταλγούς του Χίτλερ που παίρνουν θάρρος από την άνοδο του AfD στη Γερμανία και την αποφυλάκιση Κασιδιάρη. Τα μίντια κάνουν πατ πατ στον ώμο των φασιστών και γι' αυτό πρέπει ξανά να οργανωθούμε», μας είπε η **Τζωρτζίνα Πράττη**, τρανς ακτιβίστρια. «Ο ρατσισμός και ο σεξισμός είναι όπλο στην φαρέτρα τους. Η κυρίαρχη ιδεολογία λέει ότι οι μετανάστες και τα ΛΟΑΚΤΙ+ άτομα φταίνε για τη φτώχεια και για όλα τα προβλήματα, όχι οι κυβερνήσεις και οι καπιταλιστές. Οι φασίστες στέκονται από δίπλα σαν μεγάφωνα και το κάνουν αυτό σημαία τους. Δεν θα τους αφήσουμε. Θα δώσουμε σκληρή κόντρα εναντίον τους και θέλουμε δίπλα μας μια Αριστερά που θα δίνει απαντήσεις και θα είναι μπροστά στη μάχη».

18/9, Κερατσίνι. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

«Ποτέ ξανά φασισμός. Γι' αυτό διαδηλώνουμε σήμερα. Για να κλείσουμε τους φασίστες στη φυλακή, να μην αφήσουμε να ανοίξουν ξανά γραφεία, για να σταματήσουμε όσους τους κάνουν πλάτες. Χρειάζεται να ξεσηκωθούμε όλοι, κανείς να μην μένει στο σπίτι», μας είπε η **Ουρανία Πατέλη**, συνταξιούχος.

Στο μνημείο

Από νωρίς το απόγευμα άνθρωποι όλων των ηλικιών συνέρρεαν στο μνημείο του Παύλου Φύσσα όπου έγιναν χαιρετισμοί. Το λόγο πήραν εκπρόσωποι συνδικάτων, μαθητών, δασκάλων και δημοτικών συμβουλίων, μέλη τοπικών συλλόγων, αγωνιστές/ριες από μια σειρά μέτωπα και κινήσεις.

«Ο Παύλος όρθωσε το ανάστημά του απέναντι σε ένα ολόκληρο μηχανισμό, απέναντι στη Χρυσή Αυγή, απέναντι τον φασισμό. Ο Παύλος στέκεται τόσο ψηλά που τον βλέπουμε όλοι μας. Οφείλουμε να κάνουμε το ίδιο απέναντι σε αυτά τα μορφώματα που ξεπροβάλλουν πάλι και να προεκτείνουμε τον αντιφασιστικό λόγο παντού στην κοινωνία», είπε ανάμεσα σε άλλα ο Γιάννης Μάγγος.

«Δίνουμε μαζικό βροντερό παρών στις εκδηλώσεις μνήμης για τον Παύλο Φύσσα. Νιώθουμε δέος που το πανό μας εδώ και χρόνια στέκεται αγέρωχα ψηλά πάνω από το μνημείο του Παύλου και ευχαριστούμε πολύ τη Μάγδα για αυτή την τιμή. Ως εκπαιδευτικοί έχουμε χρέος να διδά-

σκουμε τους μαθητές μας το αποκρουστικό πρόσωπο του φασισμού, του ρατσισμού, της μισαλλοδοξίας και του συστήματος που τα γεννά. Έχουμε πάλι παιδαγωγικό καθήκον να είμαστε μια μεγάλη αγκαλιά για όλους τους μαθητές, τους πρόσφυγες και τους κατατρεγμένους που δημιουργούν οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι που αυτή την περίοδο κλιμακώνονται», τόνισε ο εκπρόσωπος του **ΣΕΠΕ Κερατσινίου-Περάματος «Νίκος Πλουμπιδής»**.

«Σήμερα λίγους μήνες μετά την οριστική καταδίκη της ΧΑ σαν εγκληματική οργάνωση από το ανώτερο δικαστήριο της χώρας, το φασιστικό δηλητήριο αναζητά νέους τρόπους για να διαχυθεί στην ελληνική κοινωνία. Σήμερα, 13 χρόνια μετά, η πάλη ενάντια στον φασισμό συνεχίζεται γιατί απέναντί της έχει ένα σύστημα που τον γεννά, τον τρέφει και τον χρειάζεται», ανέφερε η ανακοίνωση του **δημοτικού συμβουλίου Κερατσινίου-Δραπετσώνας**, την οποία μετέφερε εκπρόσωπος του Δήμου.

Ξεχώρισαν τα μέλη του «**Μέχρι Τέλους**», της Ομάδας που διατηρεί το μνημείο των θυμάτων των Τεμπών στο Σύνταγμα και κάθε βράδυ εκφωνεί τα ονόματά τους στις 23:18, την ώρα της σύγκρουσης των τρένων. «Στο μνημείο των Τεμπών τιμούμε τα θύματα από κάθε κρατικό και φασιστικό έγκλημα», είπαν, κλείνοντας με τον στίχο από «Ακορντεόν» του Μάνου Λοΐζου «Δεν θα περάσει ο φασισμός!».

«Το αντιφασιστικό κίνημα νίκησε, τσάκισε τη Χρυσή Αυγή. Δεν θα ανεχτούμε τα τάγματα εφόδου να έρθουν μεταμφιεσμένα τάχα με άλλο αρχηγό. Ο ίδιος αρχηγός είναι», είπε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, καλώντας σε κλιμάκωση των αγώνων για το τσάκισμα των ναζί και την ανατροπή της ΝΔ που με τις ρατσιστικές πολιτικές της τους στρώνει το δρόμο.

«Ο Παύλος παραμένει εδώ, όχι μόνο στη μνήμη μας αλλά στις αξίες για τις οποίες στεκόμαστε απέναντι στο σκοτάδι: αλληλεγγύη, αξιοπρέπεια, ελευθερία. Αυτό είναι το φως που δεν μπορούν να σβήσουν, το φως που φοβούνται οι φασίστες, το φως του Παύλου. Σε μια μάχη που δεν τελειώνει ποτέ, συναντιόμαστε ξανά για να τιμήσουμε τη μνήμη του. Για να κρατήσουμε ζωντανή την παρακαταθήκη του, για να υπερασπιστούμε την κοινωνία στην οποία θέλουμε να ζούμε», είπε η εκπρόσωπος του «Συλλόγου Πολιτισμού Παύλος Killah P Φύσσας», ευχαριστώντας εκ μέρους της οικογένειας τον κόσμο για την παρουσία του και δίνοντας το σήμα για την έναρξη της πορείας.

Η διαδήλωση, που συναντούσε μεγάλη αποδοχή από τον κόσμο της περιοχής, κατέληξε στο Μπλόκο της Κοκκινιάς. Οι παλαιστινιακές σημαίες ανέμιζαν παντού και το "Λευτεριά στην Παλαιστίνη" ακούγονταν από όλα τα μπλοκ.

Λένα Βερδές

Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

18/9, Ο Π. Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, στο βήμα του συλλογικού

Τραυματίας σε εργατικό «ατύχημα» απειλείται με ...απέλαση!

Ο Ανίμπ Χαφίζ, πρόσφυγας από το Κασμίρ, τραυματίστηκε σοβαρά σε εργατικό ατύχημα, όταν το χέρι του παγιδεύτηκε μέσα σε ένα μηχανήμα στο εργοστάσιο που δούλευε. Νοσηλεύεται στο Νοσοκομείο ΚΑΤ από τις 25 Αυγούστου και η κατάστασή του δεν έχει ακόμη αποκατασταθεί. Εβδομάδες μετά το ατύχημα, εξακολουθεί να βρίσκεται υπό ιατρική φροντίδα. Ωστόσο έξω από το δωμάτιό του στο νοσοκομείο έχουν τοποθετηθεί δύο αστυνομικοί για να τον φρουρούν. Ο Ανίμπ Χαφίζ έπεσε θύμα της εργοδοτικής αυθαιρεσίας κι όταν μετά το ατύχημα προσπάθησε να βρει το δίκιο του, βρέθηκε ο ίδιος φρουρούμενος και υπό την απειλή της απέλασης.

«Στο εργοστάσιο δούλευε για περίπου δύο μήνες» εξηγεί ο φίλος και συμπατριώτης του **Ακίφ Σαίντ**. «Σύμφωνα με τον Ανίμπ, αντί να τον δηλώσει με το δικό του όνομα, ο εργοδότης του δήλωσε ένα άλλο άτομο ως τον εργαζόμενο που τραυματίστηκε. Ως αποτέλεσμα, η θε-

ραπεία του Ανίμπ γινόταν χρησιμοποιώντας την ιατρική ασφάλιση ενός άλλου προσώπου. Μετά από διαβούλευση με δικηγόρο, ενημερωθήκαμε ότι αυτή η κατάσταση θα μπορούσε να έχει σοβαρές νομικές συνέπειες για τον Ανίμπ. Μας συμβούλευσε να διορθώσουμε τα στοιχεία ταυτότητάς του στα αρχεία του νοσοκομείου και στη συνέχεια να προχωρήσουμε σε αίτηση διεθνούς προστασίας.

Ευθύνη

Ζητήσαμε από τον εργοδότη να αναλάβει την ευθύνη για τα ιατρικά έξοδα, δεδομένου ότι ο Ανίμπ εργαζόταν για εκείνον και ότι το ατύχημα συνέβη στον χώρο εργασίας του. Ο εργοδότης αρνήθηκε. Επικοινωνήσαμε με την αστυνομία και κατατέθηκε αναφορά στο Αστυνομικό Τμήμα Κηφισιάς. Την επόμενη ημέρα όμως ο Ανίμπ χαρακτηρίστηκε παράτυπα διαμένων και τέθηκε υπό αστυνομική κράτηση. Τις τελευταίες ημέρες, σύμφωνα με πληροφορίες, δύο αστυ-

νομικοί βρίσκονται όλο το εικοσιτετράωρο έξω από το δωμάτιό του στο νοσοκομείο. Ο Ανίμπ κρατείται ενώ εξακολουθεί να λαμβάνει θεραπεία και, σύμφωνα με πληροφορίες, έχει εκδοθεί απόφαση για την απέλασή του.

Η κατάσταση είναι ανησυχητική. Ο Ανίμπ τραυματίστηκε σε εργατικό ατύχημα. Αντί να διερευνηθούν οι συνθήκες του ατυχήματος και η καταγγελλόμενη χρήση της ταυτότητας άλλου προσώπου στα νοσοκομειακά αρχεία, και να προσδιοριστεί ποιος φέρει την ευθύνη, ο ίδιος ο Ανίμπ τέθηκε υπό κράτηση. Δεν μπορούμε να παραμείνουμε σιωπηλοί. Ο Ανίμπ χρειάζεται ιατρική περίθαλψη, νομική προστασία και δικαιοσύνη, όχι κράτηση και απέλαση. Καλούμε αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά άτομα, οργανώσεις, ομάδες, συλλογικότητες και καταλήψεις σε όλη την Ελλάδα να σταθούν αλληλέγγυοι στον Ανίμπ Χαφίζ».

Σ.Μ.

Σταθείτε δίπλα στον Πάρι Ρούπο

Με μια συναυλία αλληλεγγύης στο κατάμεστο **Gagarin 205** τη **Δευτέρα 21/9**, **χιλιάδες** δήλωσαν την αλληλεγγύη τους στον **αντιφασίστα κωμικό Πάρι Ρούπο**.

Τον περασμένο Σεπτέμβριο, ακροδεξιοί κύκλοι εξαπέλυσαν επίθεση στον Πάρι Ρούπο με αφορμή βιντεοσκοπημένο απόσπασμα σατιρικής παράστασής του στο πλαίσιο του “Αντιφασιστικού Σεπτέμβρη” στα Λιπάσματα Δραπετσώνας. Αποτέλεσμα ήταν η απόλυσή του από την σταθερή εργασία του για την **Pizza Fan**, με δημόσια μάλιστα ανακοίνωση στην οποία η εταιρεία συντασσόταν με τους ακροδεξιούς παράγοντες. Ο δικαστικός αγώνας για τη δικαίωση του Πάρι Ρούπου έχει ήδη ξεκινήσει και το δικαστήριο έχει οριστεί για την Τετάρτη 23 Σεπτεμβρίου 2026, με αίτημα την αναγνώριση της ακυρότητας της απόλυσης.

Παράλληλα, όπως ανακοίνωσε ο κωμικός στη σελίδα του, οι επιθέσεις της ακροδεξιάς σε βάρος

του συνεχίζονται, αυτή τη φορά με «μια εντελώς γελοία και ανυπόστατη μήνυση από κάποιον κ. Ζώη Μπέχλη, τον οποίο δεν γνωρίζω και εν τέλει, όπως διαπίστωσα, είναι πρόεδρος του ακροδεξιού “Κίνημα 21”». Η μήνυση αφορά την ίδια παράσταση για την οποία στοχοποιήθηκε εξ’ αρχής ο Πάρις Ρούπος, με μάρτυρα τη γνωστή ακροδεξιά τηλεπερσόνα Κωνσταντίνο Μπογδάνο.

«Πάντα μου κάνει εντύπωση όταν άνθρωποι που καταφέρονται καθημερινά, όχι στο πλαίσιο κάποιας σάτιρας αλλά με κυριολεξία, εναντίον μειονοτήτων και αδύναμων ομάδων “στο όνομα της πατρίδος” όπως εκείνοι την ορίζουν, κατηγορούν εμένα για υποκίνηση μίσους και βίας. Ειρωνικά, το ίδιο μάλιστα άρθρο που επικαλούνται αφορά αρνητές γενοκτονιών και του Ολοκαυτώματος, δηλαδή όσων υπερασπίζονται. Δεν τρομοκρατούμαι. Δεν τρομοκρατούμαστε» σχολιάζει ο Πάρις Ρούπος.

θυμνο τη Δευτέρα 20/9 και θα ακολουθήσουν προβολές σε Αθήνα (Δαναός 28/9) και Βόλο (31/10). Θα ακολουθήσει συζήτηση με τον **Ανδρέα Αποστολίδη**, σκηνοθέτη και συγγραφέα και τη **Νένη Πανουργιά**, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο Columbia, Ακαδημαϊκή Διευθύνουσα του Προγράμματος Δικαιοσύνης της Εκπαίδευσης.

• Η ταινία **«Οι μαθητές που μετρούσαν τ’ άστρα. Οι αγώνες των νυχτερινών μαθητών στη μετεμφυλιακή Ελλάδα (1962-1967)»** από την ομάδα **«Συλλογική Μνήμη»** θα προβληθεί στον κήπο της Glendora (Μεγάλου Αλεξάνδρου 81, Κεραμεικός), παρουσία συντελεστών του ντοκιμαντέρ. Η προβολή, θα πραγματοποιηθεί τη Δευτέρα 28/09 στις 21:30, θα είναι με ελεύθερη είσοδο, ενώ στο χώρο θα υπάρχει κουτί οικονομικής ενίσχυσης, για τα επόμενα έργα της Ομάδας. Το ντοκιμαντέρ αφορά τη δημιουργία και τη δράση του Συλλόγου Εργαζομένων Μαθητών Μέσης Εκπαίδευσης στη μετεμφυλιακή Ελλάδα. Μπορείτε να διαβάσετε την παρουσίαση της ταινίας σε προηγούμενο φύλλο της Εργατική Αλληλεγγύης, στον διαδικτυακό σύνδεσμο ergatiki.gr/article.php?id=38184.

Συμπαράσταση στην οικογένεια Αφράτη

Σε συγκέντρωση στα δικαστήρια Χανίων καλούσε η πρωτοβουλία **Δικαίωση για την εργοδοτική δολοφονία του Μανώλη Αφράτη και η οικογένειά του δολοφονημένου εργάτη, το πρωί της Τρίτης 22/9, καθώς εκδικαζόταν για πολλοστή φορά το αστικό σκέλος της υπόθεσης.**

Ο **Μ. Αφράτης** έχασε τη ζωή του τον Μάιο του 2020, οδηγώντας επαγγελματικό όχημα της εταιρείας «Γαλακτοκομική Αμαρίου Α.Ε» σε επαρχιακό δρόμο του Ρεθύμνου. Σύμφωνα με τους τεχνικούς εμπειρογνώμονες, το όχημα παρουσίαζε σοβαρές ελλείψεις ασφάλειας, ενώ η εταιρεία είχε πλήρη ευθύνη για τη συντήρηση και καταλληλότητά του. Για το θάνατο του Αφράτη κρίθηκε ομόφωνα ένοχος ο εργοδότης του, **Η. Μανουκαράκης**.

«Για 6,5 χρόνια η οικογένεια εξακολουθεί να βιώνει Γολγοθά στις δικαστικές αίθουσες, παλεύοντας για τη δικαίωση του δικού της ανθρώπου» σημειώνει το κάλεσμα της οικογένειας του Μανώλη Αφράτη. «Τα αφεντικά έχουν τους μηχανισμούς και την τρομοκρατία, η εργατική τάξη έχει για όπλο την ενότητα, την ταξική αλληλεγγύη και με αυτά πρέπει να πορευτεί ακόμη μία φορά. Η μάχη που δίνει η οικογένεια του Μανώλη για δικαίωση, είναι μία μάχη της εργατικής τάξης Αυτός ο αγώνας πρέπει να κερδηθεί. Είναι υπόθεση όλων μας».

Εκλογές στην Πακιστανική Κοινότητα

Με μεγάλη συμμετοχή έγινε την Κυριακή 20/9 στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας η συνέλευση της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας “**Η Ενότητα**” ενόψει των εκλογών της στις 27 Σεπτέμβρη. Ο χώρος γέμισε ασφυκτικά, **δείχνοντας για ακόμα μια φορά πόσο οργανωμένη και δυνατή είναι.**

Τη διαδικασία άνοιξε ο πρόεδρος της Κοινότητας **Τζαβέντ Ασλάμ** με έναν απολογισμό της δράσης και των αγώνων της τα τελευταία χρόνια στο πλευρό όλων των μεταναστών εργατών και των προσφύγων κόντρα στη φτώχεια, τις ρατσιστικές πολιτικές, την ισλαμοφοβία, τους πολέμους, τους φασίστες.

Για αυτές τις μάχες άλλωστε μπήκε και ο ίδιος στο στόχαστρο της κυβέρνησης και της πακιστανικής πρεσβείας με συνεχείς διώξεις κι επιθέσεις. Η τελευταία ήταν η απόπειρα του Πλεύρη να του αφαιρέσει το άσυλο και να τον απελάσει, αποτυχημένη όπως και οι προηγούμενες λόγω της αντίδρασης του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος.

Αντίστοιχα μαζικές ήταν οι προεκλογικές συγκεντρώσεις της Κοινότητας σε πολλές περιοχές της χώρας τις τελευταίες βδομάδες. Χιλιάδες μέλη της αναμένεται να ψηφίσουν στις 27 Σεπτέμβρη σε τουλάχιστον είκοσι σημεία πανελλαδικά.

Ελεύθερα

Πριν ξεκινήσει η συνέλευση, ο Τζαβέντ Ασλάμ, που είναι ξανά υποψήφιος για πρόεδρος, μας είπε: «Η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας “Η Ενότητα” κάνει τις δημοκρατικές της εκλογές στις 27 Σεπτέμβρη. Τα μέλη της ψηφίζουν ελεύθερα για την ηγεσία και την πορεία της το επόμενο διάστημα. Σήμερα είναι η συνέλευση που θα εκλέξει εφορευτική επιτροπή. Οι εκλογές θα γίνουν σε περίπου είκοσι σημεία, σε πόλεις που ζουν και εργάζονται πολλά μέλη μας, από την Αθήνα και τη Θήβα μέχρι τη Σκάλα Λακωνίας. Δυστυχώς δεν καταφέραμε να φτάσουμε και στα νησιά, υπάρχουν δυσκολίες να έρθουν οι κάλπες κλπ. Παρόλα αυτά περιμένουμε ότι θα ψηφίσουν χιλιάδες μέλη.

Δώσαμε μάχες μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ και όλο το κίνημα για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Ήμασταν δίπλα στα θύματα ρατσιστικών επιθέσεων, απαιτήσαμε και συνεχίζουμε να απαιτούμε δικαιοσύνη για την Πύλο μαζί με τους δικηγόρους, παλεύουμε ενάντια στους φασίστες όπως με τη Χρυσή Αυγή, για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, για να έχουμε άσυλο και χαρτιά. Πολλές φορές η πρεσβεία λέει “γιατί με το κίνημα, τα κόμματα, την Αριστερά”; Δεν θέλει την ενότητα με τον κόσμο εδώ. Εμείς λέμε είμαστε κομμάτι της εργατικής τάξης και όλοι μαζί μπορούμε να κερδίσουμε δικαιώματα. Έτσι καταφέραμε να μην περάσει η επίθεση του Πλεύρη. Ο Τζαβέντ είναι εδώ και έτσι θα συνεχιστεί ο αγώνας».

Λ.Β.

Η Κυψέλη στον αγώνα

«Δεν θα πληρώσουμε το μετρό με τις ζωές μας». Με αυτό το σύνθημα η Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης καλεί σε συγκέντρωση και πορεία το Σάββατο 3 Οκτώβρη, στις 5.30μμ, στην πλατεία Κυψέλης, στην αρχή της Φωκίωνος Νέγρη.

Από τον Γενάρη ως τον Μάη ο μετροπόντικας της γραμμής 4 πέρασε κάτω από τη γειτονιά και άφησε πίσω του ραγιτισμένες πολυκατοικίες – τουλάχιστον 22 – και ανθρώπους που έξι μήνες τώρα ζουν με τον φόβο για το τι θα ξημερώσει. Οι κάτοικοι απαιτούν πλήρη διαφάνεια σε όλες τις μελέτες, τις μετρήσεις και τα στοιχεία του έργου, πλήρεις στατικές μελέτες σε όλα τα κτίρια της περιοχής καθίζησης, άμεσες και ουσιαστικές αποζημιώσεις σε ιδιοκτήτες και ενοικιαστές. Και καμιά επανεκκίνηση του μετροπόντικα πριν αποκατασταθούν οι ζημιές.

Ο αγώνας αυτός έχει ήδη φέρει την πρώτη του νίκη. «Η παραίτηση του Χρήστου Καραδήμα, προέδρου της Ελληνικό Μετρό ΑΕ, αποτελεί ομολογία της ήττας της επιχείρησης του μπαζώματος των ευθυνών», σχολιάζει ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος με την Αναρреπτική Συμμαχία για την Αθήνα.

«Ο Ταχιάος, όμως, σε συνέντευξή του στην ΕΡΤ, καταθευθόν την εξήγησή για το τι ρήμαξε τις πολυκατοικίες στο ότι η Κυψέλη έχει παλιά κτίρια», λέει ο Π. Κωνσταντίνου.

«Ώρα να ακολουθήσουν τον Χ. Καραδήμα και οι πολιτικοί του προϊστάμενοι. Ώρα να περάσουν τέτοια μεγάλα έργα, σαν την κατασκευή του μετρό, στα χέρια δημόσιου φορέα κατασκευών, κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων και των επιστημόνων, με κριτήριο τις ανάγκες και όχι τα κέρδη».

Τρισήμισι χρόνια μετά το έγκλημα των Τεμπών, η δίκη της Λάρισας μπαίνει στην ουσία. Από τις 7 Σεπτέμβρη καταθέτουν οι συγγενείς των 57 νεκρών. Μιλούν για τρένα χωρίς συστήματα ασφαλείας, για έναν χώρο που ισοπεδώθηκε και βεβηλώθηκε, για μια ολόκληρη επιχείρηση συγκάλυψης που ξεκίνησε από την πρώτη μέρα. Ο Παύλος Ασλανίδης, πατέρας του 27χρονου Δημήτρη, κατέθεσε ότι ο γιος του κάηκε μαζί με άλλα 27 παιδιά, ενώ ο κατηγορητήριο δεν λέει λέξη για την έκρηξη και τη φωτιά. «Αυτοί πήρανε τα κέρδη και εμείς κλειστά φέρετρα», είπε, και ζήτησε να κάθονται στο εδώλιο όλοι οι υπεύθυνοι.

Για να φτάσουμε ως εδώ χρειάστηκαν έξι μήνες και 25 συνεδριάσεις. Η δίκη άνοιξε στις 23 Μάρτη σε μια αίθουσα-φιάσκο, όπου οι συγγενείς δεν έβλεπαν και δεν άκουγαν. Ακολούθησαν διακοπές, ενστάσεις και αιτήματα αναβολής. Στο εδώλιο κάθονται 36 κατηγορούμενοι: ο σταθμάρχης, στελέχη του ΟΣΕ, της ΕΡΓΟΣΕ, της ΡΑΣ. Κανένας υπουργός της κυβέρνησης των «αρίστων». Δεν κάθεται κανένας από όσους αποφάσιζαν για τα λεφτά, τις συμβάσεις και το αν ο σιδηρόδρομος θα έχει τηλεδιοίκηση.

Οι υπουργοί έχουν άλλη μεταχείριση. Ο Κώστας Αχ. Καραμανλής διώκεται μόνο για παράβαση καθήκοντος, δηλαδή πλημμέλημα. Η υπόθεσή του κινείται σε ειδικό δρόμο, μέσα από δικαστικό συμβούλιο που κληρώνεται στη Βουλή. Μόνο το καλοκαίρι χρειάστηκαν δύο επαναληπτικές κληρώσεις, επειδή δικαστές έβγαιναν στη σύνταξη. Δηλαδή, κάθε φορά νέα πρόσωπα και νέα μελέτη της δικογραφίας, ενώ το ρολόι της παραγραφής για το πλημμέλημα τρέχει. Ο Χρήστος Τριαντόπουλος διώκεται κι αυτός μόνο για πλημμέλημα και περιμένει το βούλευμα του φθινοπώρου για το αν θα δικάσσει.

Αξίζει να θυμηθούμε το μπάζωμα στο οποίο πρωταγωνίστησε και «διακρίθηκε». Στις 3 Μάρτη 2023, λίγες μέρες μετά τη σύγκρουση, έγινε σύσκεψη με τον Τριαντόπουλο, τον περιφερειάρχη

Εκλογές στον Σύλλογο ΠΦΥ Αττικής

Στα τέλη Οκτώβρη σε εκλογές για την ανάδειξη ΔΣ προχωρά ο Σύλλογος Επιστημονικού Προσωπικού Δημόσιας Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας Αττικής. Το Αγωνιστικό Μέτωπο, σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, δίνει τη μάχη των εκλογών. Για τις συνθήκες στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας γράφει στην ΕΑ η Μαρία Ντάσιου:

«Μεγαλοιδιώτες, επιχειρήσεις Υγείας, διαγνωστικά κέντρα και "κλινικές" ευεξίας ξεφυτρώνουν παντού, επιδοτούμενα από κρατικούς πόρους και στηριζόμενα σε κρατικές δομές. Την ίδια στιγμή, η δημόσια Υγεία απραξιώνεται και αποδομείται συστηματικά σε όλες τις βαθμίδες της. Τα Κέντρα Υγείας ερημώνουν, καθώς οι συναδελφοί που αποχωρούν δεν αντικαθίστανται. Οι κυβερνώντες επιχειρούν να λειτουργήσουν τις δομές χωρίς το απαραίτητο ιατρικό και παρραϊατρικό προσωπικό, με σοβαρές ελλείψεις σε βασικές ειδικότητες. Αυτό διαμορφώνει συνθήκες έντονης ανασφάλειας τόσο για τους ασθενείς όσο και για τους γιατρούς, την ώρα που εμείς καλούμαστε να καλύπτουμε "τρύπες" με αυθαίρετες μετακινήσεις, αντί για τη διενέργεια νέων προσλήψεων.

Την ίδια ώρα, η παράταση των συμβάσεών μας πέραν του ορίου συνταξιοδότησης βαφτίζεται προσχηματικά ως "ευκαιρία". Στην πραγματικότητα, όχι μόνο στερεί από το προσωπικό το δικαίωμα στην απαραίτητη αποφόρτιση, αλλά υπονομεύει το μέλλον του συστήματος, φράζοντας τον δρόμο σε

ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ

Μάχη για δικαιοσύνη

Αγοραστό και τον γενικό γραμματέα του υπουργείου Μεταφορών. Αμέσως μετά ο χώρος εκχερσώθηκε, τα συντρίμια εξαφανίστηκαν και το έδαφος στρώθηκε με χαλίκια. Τόνοι υλικού μεταφέρθηκαν αλλού. Χάθηκαν ανθρώπινα λείψανα και, κυρίως, τα στοιχεία για το τι προκάλεσε την πύρινη έκρηξη. Το πόρισμα του ΕΟΔΑΣΑΑΜ επισήμανε την απώλεια ζωτικών στοιχείων εξαιτίας της αλλοίωσης του χώρου. Ο ανακριτής έψαχνε 14 μήνες να βρει πού πετάχτηκαν τα χώματα. Τελικά τα εντόπισαν γονείς θυμάτων.

Μπάζωμα

Κι όμως, ο υπουργός Δικαιοσύνης Γιώργος Φλωρίδης ειρωνευόταν από το βήμα της Βουλής το 2024 ότι όσοι πολιτικοί μιλούν για μπάζωμα «είναι για τα μπάζα». Έναν χρόνο αργότερα δήλωνε και «δικαιωμένος». Σήμερα ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζητά να παραπεμφθούν ο Τριαντόπουλος και ο Αγοραστός σε δίκη ακριβώς γι' αυτό το μπάζωμα.

Η σύμβαση 717 αφορούσε τη σηματοδότηση και την τηλεδιοίκηση, τα συστήματα που θα είχαν σταματήσει τα δύο τρένα. Είχε ανατεθεί το 2014 στην κοινοπραξία της Alstom με την TOMH του ομίλου Άκτωρ, με όριο παράδοσης το 2016. Επτά χρόνια αργότερα, τα τρένα έτρεχαν ακόμα χωρίς τηλεδιοίκηση. Οι εταιρείες όμως έπαιρναν συμπληρωματικές συμβάσεις, αποζημιώσεις και παρατάσεις με υπογραφή Καραμανλή. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία άσκησε διώξεις σε 16 στελέχη της ΕΡΓΟΣΕ και της κοινοπραξίας. Φυσικός αυτουργός για την υπεξαίρεση των ευρωπαϊκών κονδυλίων φέρεται ο ίδιος ο Καραμανλής, όμως η κυβερνητική πλειοψηφία στη Βουλή αρνήθηκε να

τον διώξει γι' αυτό. Για τα στελέχη, κακούργημα. Για τον υπουργό που ενέκρινε τα λεφτά, τίποτα.

Υπάρχει και μια ακόμα πρόκληση: το Ελληνικό Δημόσιο παρίσταται στη δίκη, τυπικά «υπέρ της κατηγορίας». Μόνο που στρέφεται εναντίον 4 από τους 36 κατηγορούμενους. Τους υπόλοιπους τους αφήνει ήσυχους. «Εικονική παράσταση» την χαρακτήρισαν μέσα στην αίθουσα, και έχουν δίκιο. Η κυβέρνηση που διέλυσε και ξεπούλησε τον σιδηρόδρομο δεν είναι εκεί για τα παιδιά που σκοτώθηκαν. Είναι εκεί για να προστατέψει τους δικούς της μηχανισμούς.

Η κυβέρνηση επιμένει από την πρώτη μέρα στο «ανθρώπινο λάθος». Ο πραγματικός ένοχος όμως είναι η πολιτική της ιδιωτικοποίησης και των περικοπών. Το ξεπούλημα της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, η υποστελέχωση, οι συμβάσεις-αρπαχτή για τις εταιρείες.

Η αλήθεια για τα Τέμπη δεν βγήκε στο φως χάρη στους θεσμούς. Βγήκε επειδή ο κόσμος δεν σταμάτησε να βγαίνει στους δρόμους, από τις απεργίες και τις διαδηλώσεις του Μάρτη του 2023 μέχρι τα εκατομμύρια της 28ης Φλεβάρη 2025. Η κυβέρνηση υπολογίζει ότι μια δίκη τριών και πλέον χρόνων θα σβήσει την οργή.

Από εμάς εξαρτάται να τη διαψεύσουμε. Δικαίωση για τα θύματα σημαίνει να δικαστούν οι πραγματικοί υπεύθυνοι για κακούργημα, να καταργηθεί ο νόμος περί ευθύνης υπουργών, να κρατικοποιηθούν οι σιδηρόδρομοι και όλες οι συγκοινωνίες με εργατικό έλεγχο. Και σημαίνει να ανατρέψουμε τη δολοφονική κυβέρνηση της συγκάλυψης και του μπαζώματος με τη δύναμη των απεργιών και των αγώνων μας.

Λεάνδρος Μπόλαρης

νέους συναδέλφους. Αποτρέπεται έτσι η ανανέωση του δυναμικού με επιστήμονες που θα διεκδικούσαν ανθρώπινες συνθήκες εργασίας και ποιοτικές παροχές για τους ασφαλισμένους. Αυτή η αποδυνάμωση συμβαίνει σε μια κρίσιμη συγκυρία, όπου η κοινωνία μαστίζεται από βαθιά κρίση –με έξαρση των γυναικοκτονιών, της νεανικής παραβατικότητας και της κοινωνικής συνοχής. Ο πραγματικός ρόλος της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας θα έπρεπε να είναι η πρόληψη, η ψυχοκοινωνική στήριξη και η προστασία των ευάλωτων ομάδων μέσα στην κοινότητα. Όπως ορίζει και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, δεν μπορεί να υπάρξει υγεία χωρίς μια υγιή κοινότητα.

Γι' αυτούς τους λόγους, απαιτούμε άμεσα: Μαζικές προσλήψεις μόνιμου και εξειδικευμένου ιατρικού, παρραϊατρικού και βοηθητικού προσωπικού. Έξωση των εργολάβων από την καθαριότητα και πρόσληψη μόνιμου προσωπικού, εκπαιδευμένου στις αυστηρές υγειονομικές απαιτήσεις των δομών. Αξιοπρεπείς συντάξεις, οι οποίες να ανταποκρίνονται δικαίως σε όλες τις ασφαλιστικές κρατήσεις που μας έχουν γίνει όλα αυτά τα έτη, και άμεσο τερματισμό της εργασιακής εξόντωσης

ως 70 έτη, η οποία πλασάρεται προσχηματικά ως οικονομικό κίνητρο.

Ουσιαστική χρηματοδότηση για την αναβάθμιση των υποδομών της ΠΦΥ και όχι για "έργα βιτρίνας", όπως ελαιοχρωματισμούς ή τη δημιουργία γραφείων χρόνιων παθήσεων που παραμένουν κλειστά και ανενεργά.

Η Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας είναι η κοινωνική περιουσία που μας κληροδότησαν οι προηγούμενες γενιές. Έχουμε καθήκον να την υπερασπιστούμε και να την παραδώσουμε αναβαθμισμένη στις γενιές που έρχονται».

ΠΑΤΡΙΤΣΙΟ ΓΚΟΥΣΜΑΝ 1941-2026

Η μνήμη της δικής μας εναλλακτικής

Ο Χιλανός σκηνοθέτης Πατρίσιο Γκουσμάν που πέθανε την περασμένη βδομάδα μάς άφησε μια τεράστια κληρονομιά που συνδέει τον κινηματογράφο, την ιστορία, τη μνήμη και την επανάσταση. Ο Γκουσμάν έκανε το μεγάλο άλμα με την ταινία “Η μάχη της Χιλής”. Σήμερα θεωρείται το καλύτερο ντοκιμαντέρ στην ιστορία της χώρας. Κι όμως, η ταινία γυρίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του ‘70, αλλά προβλήθηκε πρώτη φορά στην ίδια τη Χιλή το 1997, επτά χρόνια μετά την πτώση της δικτατορίας. Για να φτάσει να προβληθεί στη χιλιανική τηλεόραση έπρεπε να φτάσουμε στο 2021, σχεδόν μισό αιώνα αφού ο Γκουσμάν κατάφερε να πάρει τα φιλμ του και να εγκαταλείψει σώος τη χώρα ενώ ο στρατός ξεκινούσε το μακελειό. Χιλιάδες άλλοι αγωνιστές δεν τα κατάφεραν, ανάμεσά τους καλλιτέχνες που συνεργάστηκαν με τον Γκουσμάν για την ίδια την ταινία.

Ο Χόρχε Μίλερ, υπεύθυνος φωτογραφίας στη “Μάχη της Χιλής” και η συντρόφισσά του Κάρμεν Μπουένο, βοηθός παραγωγής, πιάστηκαν από τις μυστικές υπηρεσίες της δικτατορίας, βασανίστηκαν και δολοφονήθηκαν στα μπουντρούμια της χούντας. Ήταν και οι δυο τους μέλη του MIR, της μεγαλύτερης οργάνωσης της επαναστατικής Αριστεράς της Χιλής. Σε μια σκηνή της τριλογίας, ο Γκουσμάν συνάπτει το φιλμ που είχε γυρίσει ο σουηδο-αργεντινός κάμεραμαν Λεονάρντο Χένρικσεν. Είναι τη στιγμή του “τανκετάσο”, μιας

Ο Πατρίσιο Γκουσμάν και ο Χόρχε Μίλερ στα γυρίσματα της “Μάχης της Χιλής”. Φωτό: Icarus Films

πρόβας πραξικοπήματος που έγινε τον Ιούνιο του 1973, δυομίσυ μήνες πριν από το πραξικόπημα του Πινοσέτ. Ο Χένρικσεν παρακολουθεί με την κάμερά του τις μονάδες των πραξικοπηματιών του στρατού που επιχειρούν να εισβάλουν στη Μονέδα, το προεδρικό μέγαρο του στρατού. Οι στρατιωτικοί χτυπάνε τον κόσμο που προσπαθεί να σταματήσει το πραξικόπημα. Ο Χένρικσεν ζουμάρει σε έναν από τους επικεφαλής, ο στρατιωτικός στρέφει την κίνη του προς τον καμεραμάν, πυροβολεί και τον σκοτώνει. Ο Χένρικσεν κινηματογράφησε τον ίδιο του το θάνατο. Ο Θάνος Μικρούτσικος δυο χρόνια αργότερα μελοποίησε τους στίχους του Βολφ Μπίρμαν, την “Μπαλάντα του Οπερατέρ”, για “κάποιον που ταινία γυρίζει τη στιγμή του φόνου του”. Όμως, ο αμέσως προηγούμενος στίχος του Μπίρμαν λέει: “Αυτό το φιλμ μάθημα ας μας γίνει”.

Στην Ιστορία της ανθρωπότητας δεν υπάρχει “εξωτερικός παρατηρητής”, ούτε οπερατέρ που καταγράφει την αλήθεια από τα έξω. Την ιστορία τη γράφουν οι απλοί άνθρωποι. Κι όταν οι δυνάμεις της συντήρησης και της καταστολής νικάνε, διαγράφουν και την ιστορία. Το να θυμάσαι είναι πράξη επαναστατική. Ο Γκουσμάν αφιέρωσε το έργο του σε αυτό το καθήκον όλη του την υπόλοιπη ζωή.

Η Μάχη της Χιλής

Ας μείνουμε όμως λίγο παραπάνω στη “Μάχη της Χιλής”. Είναι στην πραγματικότητα τρεις ταινίες. “Η εξέγερση των αστών”, “Το πραξικόπημα” και “Η λαϊκή εξουσία”. Ο Γκουσμάν είχε φύγει για σπουδές και δουλειά στο εξωτερικό και επέστρεψε στη Χιλή εμπνευσμένος από τη νίκη του Σαλβαδόρ Αλιέντε στις εκλογές του 1970. Η πρώτη του ταινία στη Χιλή ήταν “Ο πρώτος χρόνος”, στην οποία παρακολουθεί τους πρώτους δώδεκα μήνες της καινούργιας αριστερής κυβέρνησης στην εξουσία. Τα φιλμ που συνέχισε να γυρίζει με τους συνεργάτες του σκόπευε να αποτελέσουν τη συνέχεια, “Ο δεύτερος” και “Ο τρίτος χρόνος”. Όμως ο τρίτος χρόνος της κυβέρνησης δεν ολοκληρώθηκε, και τέταρτος δεν υπήρξε ποτέ. Ο Σαλβαδόρ Αλιέντε δολοφονήθηκε υπερασπιζόμενος το προεδρικό μέγαρο. Έτσι, τα φιλμ του Γκουσμάν αντί για μια γραμμική καταγραφή της ιστορίας, είναι η πραγματική ζωντανή ιστορία. Με την κάμερα στο χέρι, σε διαρκή κίνηση, μας δείχνει μια Χιλή που σκίζεται

στα δύο, τους από πάνω και τους από κάτω. Αυτοί που φαίνονται πιο λυσσασμένοι όμως είναι οι από πάνω. Ορκίζονται στη δημοκρατία, αλλά το μίσος για την αριστερή κυβέρνηση τούς κόβει την ανάσα. Μπαίνει στα σπίτια των πλούσιων και τους αφήνει να μιλήσουν. Αλλά πριν από αυτούς μιλάνε τα ακριβά τους έπιπλα και τα χαλιά. Γι’ αυτούς ο Αλιέντε είναι αυτός που απειλεί να τους τα πάρει. Η κάμερα μπαίνει στις παρελάσεις των φασιστών της “Πατρίδα και Ελευθερία”. Από τις τάξεις τους θα στρατολογηθούν οι βασανιστές και οι δολοφόνοι. Στο φτωχό κόσμο υπάρχει ελπίδα, αλλά υπάρχει και αμφιβολία. Ο Αλιέντε προσπαθεί να καθησυχάσει τη Δεξιά, “Δεν είμαστε σοσιαλιστική κυβέρνηση” τους λέει. “Υπερασπίζουμε τη συνταγματική νομιμότητα”. Ένας εργάτης όμως λέει στην κάμερα “Η αλήθεια είναι πως είμαστε δύο τάξεις, η αστική τάξη και το προλεταριάτο και κάποια στιγμή η σύγκρουση θα έρθει, θέλοντας και μη”.

Η σύγκρουση όπως ξέρουμε ήρθε, και η πλευρά των πλούσιων αποδείχθηκε πολύ πιο προετοιμασμένη. Ο Πινοσέτ που έκανε το πραξικόπημα το Σεπτέμβρη, τον Ιούνιο είχε καταγραφεί ως νομοταγής στρατιωτικός που κατέστειλε το “Τανκετάσο”. Τον Αύγουστο ο ίδιος ο Αλιέντε τον έχρισε Αρχηγό του Στρατού. Αυτά καταγράφονται στη δεύτερη ταινία της τριλογίας. Το τρίτο μέρος της τριλογίας καταγράφει αυτό που κατεχοήν θέλησαν να σβήσουν από τη μνήμη μας. Επιστρέφει χρονικά πριν από το πραξικόπημα και μας φέρνει να συμμετέχουμε στις συνελεύσεις των εργοστασίων, των άκληρων αγροτών που έχουν καταλάβει τα χωράφια, των γειτονιών που αυτοοργανώνονται. Ο κόσμος δεν είχε μείνει με σταυρωμένα τα χέρια, περιμένοντας την κυβέρνηση του Αλιέντε να “υλοποιήσει τις υποσχέσεις της”. Όχι μόνο έκανε αγώνες, αλλά προχώρησε στο σχηματισμό οργάνων συντονισμού, τα λεγόμενα “Κορδόνες”, από τα “κορδόνια” που σχημάτιζαν τα εργοστάσια στις λεωφόρους των βιομηχανικών περιοχών. Η ταινία δεν μας κάνει μάθημα, δεν μας δίνει την εναλλακτική λύση. Αλλά από μόνοι τους οι πρωταγωνιστές μάς θέτουν το ερώτημα. Αν αυτοί οι άνθρωποι που έκαναν τεράστια βήματα εργατικού ελέγχου δεν είχαν ακούσει τον Αλιέντε, την ηγεσία του Σοσιαλιστικού και του Κομμουνιστικού Κόμματος που τους ζητούσαν “να μην κάνουν υπερβολές και κινήσεις εκτός νόμου γιατί θα προκαλέ-

σουν”, τι μπορούσε να έχει συμβεί;

Ο Γκουσμάν κουβάλησε τη μάχη της μνήμης σε όλες τους τις ταινίες. Αλλά πού καταγράφεται η μνήμη; Ένα εργαλείο που χρησιμοποιεί σε επόμενά του φιλμ είναι ο ίδιος ο κινηματογραφιστής να ξυπνήσει τις μνήμες. Ψάχνει παλιούς πρωταγωνιστές ή απλούς ανθρώπους και τους δείχνει φωτογραφίες τους ή πλάνα τους που ούτε οι ίδιοι ήξεραν πως υπάρχουν. Μοιάζει με ψυχαναλυτικό τέχνασμα, αλλά είναι μάχη ενάντια στη λήθη. Αν θυμηθείς τους αγώνες, θυμάσαι και τις δυνατότητες που υπήρχαν.

Ο Γκουσμάν στις τελευταίες του ταινίες, ιδιαίτερα στη λεγόμενη “δεύτερη τριλογία” πηγαίνει αυτή την αναζήτηση της μνήμης ακόμη παραπέρα. Ο ίδιος ο τόπος, η φύση, το τοπίο έχουν το αποτύπωμα του διαφορετικού τρόπου που βιώνουν τη ζωή τους οι διαφορετικές κοινωνικές τάξεις. Στο “Νοσταλγώντας το φως” η κάμερα κοιτάει τα τηλεσκόπια στην έρημο Ατακάμα, το πιο ξηρό μέρος του πλανήτη. Τα υπερσύγχρονα τηλεσκόπια κοιτούν προς τα αστέρια. Μπορεί να παρασυρθούμε και να κοιτάξουμε κι εμείς προς τα πάνω. Όμως την ίδια στιγμή οι “Γυναίκες της Καλάμα”, εκεί δίπλα, κοιτάνε προς τα κάτω σκάβουν με αυτοσχέδια φτυάρια γιατί ψάχνουν τα οστά των ανθρώπων τους, κάποιων από τους πάνω από 30 χιλιάδες που δολοφόνησε η δικτατορία. Στο “Μαργαριταρένιο κουμπί” ο αέρας δίνει τη θέση του στο νερό. Στο νερό όπου βύθιζαν φορτωμένους με σίδερα τους “εξαφανισμένους” οι πραξικοπηματίες, το ίδιο νερό από όπου μετέφεραν τον κλεμμένο πλούτο και τους σκλαβωμένους ανθρώπους οι αποικιοκράτες. Στην “Οροσειρά των ονείρων” στο κέντρο μπαίνει ο μόνος πιθανός σιωπηλός παρατηρητής, οι Άνδεις, που χωρίζουν τη Χιλή από τον υπόλοιπο κόσμο. Όμως, όπως και στη ζωή, το να παραμένεις σιωπηλός δεν σημαίνει πως γλυτώνεις από τα τραύματα και τις ουλές.

Ο νεοφιλελευθερισμός έχει τις ρίζες του στην αγριότητα της δικτατορίας της Χιλής. Εκεί πρωτοπειραματίστηκαν τα “παιδιά του Σικάγο”, οι επίγονοι του Φρίντμαν και οι υπερασπιστές της “ελευθερίας της αγοράς”. Η ελευθερία της αγοράς τους στηρίχτηκε στα μαζικά βασανιστήρια, στους πνιγμούς, τα πεταμένα πτώματα από τα αεροπλάνα, μια γενιά εξαφανισμένων. Το προϊόν της δικής τους βαρβαρότητας το ξέρουμε, γιατί παραμένει ενεργό γύρω μας. Για τη μνήμη της δικιάς μας εναλλακτικής λύσης ευτυχώς έχουμε το έργο του Πατρίσιο Γκουσμάν.

Νίκος Λούντος

«Η Χιλή της μακράς δικτατορίας του Πινοσέτ αποτέλεσε τον δραματικό προπομπό της νεοφιλελεύθερης σταυροφορίας με τη βίαιη μεταβολή των βιομηχανικών σχέσεων, τη διαμόρφωση πολιτικής από μη αιρετές ομάδες συμφερόντων και την εργαλειοποίηση των κρατικών θεσμών ως εγγυητή εξυπηρέτησης του μεγάλου κεφαλαίου και ενίοτε διασώστη του» αναφέρει το δελτίο τύπου που έφτασε στην Εργατική Αλληλεγγύη για το νέο βιβλίο «Η Χιλή του Πινοσέτ, μια ιστορία από το μέλλον» από τον Άρη Καπαράκη και τις εκδόσεις Τόπος, που μόλις κυκλοφόρησε.

Το Σύνταγμα ως πεδίο συγκρούσεων

Με μεγάλη συμμετοχή έγινε το Σάββατο 19 Σεπτέμβρη η εκδήλωση παρουσίασης του βιβλίου των Ακρίτα Καϊδατζή και Μπάμπη Κουρουνδή «Ποια αναθεώρηση; Για ένα Σύνταγμα υπέρ των πολλών όχι στα μέτρα των 'από πάνω'» (εκδ. Πόλις). Την εκδήλωση άνοιξαν με τις τοποθετήσεις τους η Κλειώ Παπαντολέων και ο Θανάσης Καμπαγιάννης δικηγόροι και στη συνέχεια πήραν τον λόγο οι δυο συγγραφείς.

Η Κλ. Παπαντολέων επαίνεσε το «μικρό, εκλαϊκευτικό εγχειρίδιο, συνοπτικό και εύληπτο» που είναι γραμμένο κυριολεκτικά «για τους πολλούς» που ανάμεσα στ' άλλα απαντάει και στο ερώτημα γιατί η αναθεώρηση που προωθεί η κυβέρνηση αφορά για παράδειγμα το άρθρο 16 του Συντάγματος και όχι το άρθρο 107 που εξασφαλίζει τη συνταγματικά κατοχυρωμένη φορολογική ασυλία των εφοπλιστών.

Ο Θ. Καμπαγιάννης τόνισε ότι η κυβέρνηση της ΝΔ επέλεξε να ακυρώσει τη δημόσια συζήτηση για τη συνταγματική αναθεώρηση, η δεύτερη ψηφοφορία στην Ολομέλεια της Βουλής πέρασε στα ψιλά. Μίλησε επίσης για το βιβλίο που μπαίνει στην ουσία της συζήτησης τι είναι το Σύνταγμα και γιατί (πρέπει) να ενδιαφέρει «τους πολλούς»: το υπάρχον Σύνταγμα έχει την «ανάσα», το αποτύπωμα της επέμβασης των «πολλών» στην εκρηκτική περίοδο της Μεταπολίτευσης αλλά ταυτόχρονα παγώνει την «καθεστωτική τάξη», τα συμπεφέροντα της εκμεταλλευτικής μειοψηφίας.

Ο Ακ. Καϊδατζής ξεκίνησε την παρέμβασή του με το γιατί μαζί με τον Μ. Κουρουνδή είχαν την αρχική ιδέα να καταπιεστούν με το γράψιμο αυτού του βιβλίου ενώ υπάρχουν τόσα ασφυκτικά ζητήματα που απασχολούν τον κόσμο: «γιατί τείνουμε να εκχωρούμε αυτή τη συζήτηση στις ελίτ» αλλά δεν πρέπει. Στο ίδιο μοτίβο ξεκίνησε τη δική του παρέμβαση ο Μ. Κουρουνδής λέγοντας χαρακτηριστικά ότι όπως το κίνημα στις ΗΠΑ έλεγε black lives matter, εδώ ταιριάζει το your voice matter.

Κι οι τέσσερις εξηγήσανε γιατί το βιβλίο δεν αποπειράται να προτείνει ένα άλλο Σύνταγμα. Η παρέμβαση των «από κάτω», των αγώνων μας είναι αυτό που καθορίζει τους συσχετισμούς και τις νίκες. Το Σύνταγμα του 1975 τυπικά περιείχε άρθρο για την ισότητα των γυναικών, αλλά παρέπεμπε την εφαρμογή της σε νόμους που «θα» ψηφίζονταν. Χρειάστηκαν οι αγώνες του γυναικείου κινήματος και όλης της εργατικής τάξης για να έρθει η μεταρρύθμιση του αστικού κώδικα το 1983.

Όπως αναφέρει ο Ευκλείδης Μακρόγλου στην παρουσίαση του βιβλίου στο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω που κυκλοφορεί: «Το Σύνταγμα θα συνεχίσει να αποτελεί πεδίο συγκρούσεων, όσο οι κρατούντες παραμένουν μια μικρή μειοψηφία που συγκεντρώνει τον πλούτο. Γι' αυτό και βιβλία όπως η νέα μελέτη των Καϊδατζή-Κουρουνδή αποτελούν χρήσιμο οδηγό για τις μάχες του σήμερα, ιδιαίτερα επειδή προσφέρουν μια κατανοητή και στοχευμένη ματιά στους μηχανισμούς εξουσίας, αλλά και ένα σαφή προσανατολισμό για την κοινωνική πλειοψηφία».

Α.Μ.

Παρουσίαση του βιβλίου των Α. Καϊδατζή και Μ. Κουρουνδή

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Δυνατή παρουσία στην Έκθεση

Την πιο πετυχημένη συμμετοχή του κατέγραψε το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στο 54ο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Πεδίο του Άρεως. Με δυο εκδηλώσεις για την Ισλαμοφοβία και τον Εμφύλιο Πόλεμο, που την κάθε μια παρακολούθησαν δεκάδες, και πάνω από 500 βιβλία και 54 περιοδικά Σοσιαλισμός από τα Κάτω που δόθηκαν τις δεκαεπτά μέρες που το περίπτερό μας πλημμύριζε από κόσμο με έντονη διάθεση να συζητήσει πολιτικά για όλα τα κρίσιμα ζητήματα και να διαλέξει τις αγορές του.

Πρώτες στις προτιμήσεις οι τελευταίες εκδόσεις του ΜΒ για την Ισλαμοφοβία, τον Εμφύλιο, τον Ιράν και την Παλαιστίνη. Το «Μαρξισμός Θεωρία και Πράξη», που ακολουθεί, ήταν η απάντηση στο ερώτημα που μας απεύθυναν πολλοί φοιτητές/ριες και μαθητές/τριες που φέτος ήταν περισσότεροι από κάθε άλλη φορά στο Φεστιβάλ. Βιβλία ιστορίας του κινήματος (όπως η Ισπανία '36), βιβλία ενάντια στον σεξισμό και βιβλία των κλασικών του μαρξισμού ήταν ψηλά στις πωλήσεις (χαρακτηριστικό παρά-

δειγμα ο «Ουτοπικός και επιστημονικός σοσιαλισμός» και η «Καταγωγή της ανθρώπινης κοινωνίας» του Ένγκελς).

Πολλοί και πολλές που μας γνώριζαν για πρώτη φορά δήλωσαν ότι θα επισκεφθούν το βιβλιοπωλείο για να δουν κι άλλες εκδόσεις που δεν μπορούσαμε να έχουμε στο περίπτερο στο Πεδίο Άρεως. Με την έμπνευση από την πετυχημέ-

νη παρουσία του στο Φεστιβάλ, το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο σύντομα θα βάλει μπρος να οργανώσει εκδηλώσεις-βιβλιοπαρουσιάσεις για να «συναντήσει» όλον αυτόν τον κόσμο που τόσο ανάγλυφα έδειξε ότι οι αναζητήσεις του στρέφονται στον πλούτο της μαρξιστικής σκέψης.

Κ.Π.

Οχτώ χρόνια από τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου, εκατοντάδες διαδήλωσαν από τη Γλάδστωνος στο Σύνταγμα τη Δευτέρα 21/9. Το σύνθημα που κυριάρχησε ήταν "η Ζάκι ζει, τσακίστε τους ναζί" και "στην Ομόνοια δεν έγινε ληστεία, μπάτσοι και αφεντικά κάνουν δολοφονία".

Μέλη της Πρωτοβουλίας "στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh/Zak" καλούσαν σε απεργιακή κλιμάκωση, στήριξη της απεργίας των δασκάλων στις 30 Σεπτεμβρη και στη μάχη για 48ωρη απεργία στα μέσα Οκτώβρη.

Μεγάλη απήχηση βρήκε το κάλεσμα για τη Διεθνή Μέρα Αντιπολεμικής Δράσης στο πλευρό της Παλαιστίνης στις 10 Οκτώβρη.

Έλλη Πανταζοπούλου

21/9, Πορεία για τον Ζακ. Φωτό: Έλλη Πανταζοπούλου

Μια πλούσια σε συζήτηση βραδιά έφερε και η δεύτερη πετυχημένη εκδήλωση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στα πλαίσια του Φεστιβάλ Βιβλίου στο Πεδίο του Άρεως την Παρασκευή 18 Σεπτέμβρη, με την παρουσίαση του βιβλίου του Λέανδρου Μπόλαρη «Επανάσταση και αντεπανάσταση στην Ελλάδα – Ο Εμφύλιος Πόλεμος 1946-1949».

Την εκδήλωση που συντόνισε η γιατρός στον Ευαγγελισμό **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, άνοιξε ο ιστορικός **Προκόπης Παπαστράτης**, ομότιμος καθηγητής στο Πάντειο: «Το βιβλίο του Λέανδρου Μπόλαρη μας μεταφέρει στη δεκαετία 1940 και στους αγώνες της. Η εκδήλωση και ανάπτυξη του κινήματος της Αντίστασης παραμένει ένα καθοριστικό σημείο-τομή που ενεργοποιεί διαδικασίες ώστε ο κόσμος να αλλάξει συθέμελα, όπως επισημαίνει ο συγγραφέας. Επομένως δεν νοείται μία κριτική προσέγγιση του Εμφυλίου Πολέμου, αν δεν στηρίζεται στη εξέταση εκείνων των κρίσιμων εξελίξεων που οδήγησαν σ αυτόν και τελικά στην ήττα του. Οι κυριότερες από αυτές, που εξετάζονται στο βιβλίο, η Συμφωνία του Λιβάνου, η συμμετοχή στην Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας, η Συμφωνία της Καζέρτας, τα Δεκεμβριανά και η Βάρκιζα, είναι μια σειρά από μεθοδευμένες κινήσεις που τις έχει προκαλέσει η δυναμική του κινήματος. Αυτή τη δυναμική του κινήματος, την σημασία της οποίας υπογραμμίζει ο συγγραφέας, αγωνιούν να ακυρώσουν οι ποικίλοι αντίπαλοί του. Αυτό το αντίπαλο στρατόπεδο συγκροτείται από ένα συνονθύλευμα δυνάμεων όπου σταδιακά συναθροίζονται από συνεργάτες του κατακτητή μέχρι τον ξένο παράγοντα.

Αν το αντάρτικο στην ύπαιθρο φθάνει ως απειλητικός απόηχος στην Αθήνα σε όσους δεν θέλουν να τον ακούσουν, οι απεργίες και διαδηλώσεις με τα κοινωνικά και πολιτικά αιτήματα υπογραμμίζουν το εύρος της Αντίστασης και κατά συνέπεια του προβλήματος, για την άρχουσα τάξη. Αυτή η άρχουσα τάξη έχει αδύναμα ερείσματα στην κοινωνία τη συγκεκριμένη περίοδο της Κατοχής και την περίοδο που ακολούθησε. Ο φόβος της παρείχε τη δικαιολογία της αγγλικής επέμβασης».

Ο ομιλητής συνέχισε εστιάζοντας στις συμφωνίες του Λιβάνου και της Καζέρτας: «Εκ των υστέρων και οι δύο αποφάσεις μπορούν να κριθούν ότι αποτελούν δύο σημεία σε μία συνεχή σειρά υποχωρήσεων. Μπορεί όμως να ερμηνευθούν ότι η ηγεσία του κινήματος έκρινε και στις δυο περιπτώσεις με τα δεδομένα που γνώριζε τότε. Από τα γεγονότα που ακολούθησαν προκύπτει βέβαια ότι υποτίμησαν την αποφασιστικότητα του συγκεκριμένου αντίπαλου, της Αγγλίας.

Η είσοδος του ΕΑΜ στην Κυβέρνηση

18/9, Παρουσίαση του βιβλίου για τον Εμφύλιο στο Φεστιβάλ Βιβλίου. Φωτό: ΜΒ

1946-1949

Επανάσταση και αντεπανάσταση

ση το 1944 μετέτρεψε την Κυβέρνηση Παπανδρέου σε Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας. Στην απελευθερωμένη Ελλάδα το αδιέξοδο αυτής της απόφασης είχε ήδη αποκαλυφθεί όταν αυτή η ηγεσία κατάφερε, όπως σημειώνει ο συγγραφέας, να μη μετατραπεί η δυσαρέσκεια της κοινωνίας σε γενική απεργία. Το όριο αντοχής και ανοχής σε αυτή την πολιτική ήταν η 3η Δεκέμβρη 1944».

Ιστορική διαδικασία

«Η μεγάλη αξία του βιβλίου του Μπόλαρη βρίσκεται στο γεγονός ότι μας υποχρεώνει να ξαναδούμε τον Εμφύλιο ως ανοιχτή ιστορική διαδικασία», επισήμανε η **Βασιλική Λάζου**, ιστορικός, διδάσκουσα στο ΑΠΘ. «Ο ελληνικός Εμφύλιος δεν αντιμετωπίζεται ως ένα απομονωμένο ελληνικό επεισόδιο ούτε ως μια σύγκρουση που μπορεί να εξηγηθεί αποκλειστικά μέσα από τις αποφάσεις των Μεγάλων Δυνάμεων. Εντάσσεται σε έναν ευρύτερο ευρωπαϊκό κύκλο κοινωνικής ριζοσπαστικοποίησης, επανάστασης και αντεπανάστασης, ο οποίος άνοιξε μέσα από την κρίση του καπιταλισμού, τον φασισμό, τον πόλεμο και την Αντίσταση. Η Ελλάδα, με αυτή την έννοια, δεν αποτελεί εξαίρεση. Αποτελεί μια από τις πιο οξείες μορφές μιας ευρωπαϊκής κρίσης. Και εδώ βρίσκεται το πρώτο μεγάλο πλεονέκτημα του βιβλίου: επιστρέφει την κοινωνία στο κέντρο της ιστορίας του Εμφυλίου.

Η μεγάλη συμβολή του Μπόλαρη είναι ότι μετακινεί το ενδιαφέρον από το ερώτημα “τι αποφάσισαν οι Μεγά-

λες Δυνάμεις;” στο ερώτημα “τι συνέβαινε μέσα στην ελληνική κοινωνία και ποιες δυνατότητες δημιούργησε αυτή η κοινωνική κινητοποίηση;”. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για την κατανόηση της περιόδου 1944-1946. Γιατί ο Εμφύλιος δεν ξεκινά πραγματικά το 1946. Το 1946 είναι η επίσημη χρονολογία της ένοπλης αναμέτρησης του Δημοκρατικού Στρατού με τον κυβερνητικό στρατό. Η κοινωνική σύγκρουση όμως έχει αρχίσει νωρίτερα. Και εδώ ο Δεκέμβρης του 1944 αποκτά κεντρική θέση.

Η ερμηνεία του Μπόλαρη είναι αιχμηρή: η ηγεσία του ΚΚΕ και του ΕΑΜ, παρά την τεράστια κοινωνική της δύναμη, δεν αντιμετώπισε τη συγκυρία ως δυνατότητα ριζικής αλλαγής της εξουσίας. Οι συμφωνίες του Λιβάνου και της Καζέρτας, και τελικά η Βάρκιζα, εντάσσονται σε μια στρατηγική αναζήτησης συμβιβασμού. Εδώ βρίσκεται και η έννοια του “ένοπλου ρεφορμισμού”, που αποτελεί έναν από τους βασικούς άξονες του βιβλίου. Το παράδοξο είναι πράγματι εντυπωσιακό: ένα κίνημα με τεράστια κοινωνική και ένοπλη δυναμική, το οποίο όμως η πολιτική του ηγεσία δεν επιχείρησε να μετατρέψει σε κατάληψη της κρατικής εξουσίας.

Η ερμηνεία αυτή έχει μεγάλη δύναμη. Χρειάζεται όμως και προσοχή. Γιατί άλλο είναι να υποστηρίζουμε ότι η ηγεσία του ΚΚΕ δεν επεδίωκε την άμεση κατάληψη της εξουσίας και άλλο να θεωρούμε δεδομένο ότι μια τέτοια επιλογή ήταν τότε εφικτή, βιώσιμη ή καταδικασμένη να πετύχει. Η ιστορία δεν προσφέρει εύκολες

εναλλακτικές διαδρομές... Η Βάρκιζα δεν πρέπει να ιδωθεί μόνο ως αποτέλεσμα μιας λανθασμένης στρατηγικής επιλογής. Πρέπει να εξεταστεί και ως προϊόν ενός συγκεκριμένου συσχετισμού δυνάμεων αλλά και της στρατιωτικής ήττας των Δεκεμβριανών... Η κατάρρευση ενός μαζικού κινήματος δεν εξηγείται μόνο από τις επιλογές της ηγεσίας του. Χρειάζεται να συνυπολογίσουμε την έκταση της κρατικής καταστολής. Η πολιτική απογοήτευση και η καταστολή δεν είναι ανταγωνιστικές εξηγήσεις. Λειτουργούν μαζί».

Πανερωπαϊκός κύκλος

«Δεν χρειάζεται να υπογραμμίσουμε πόσο σημαντική είναι η δεκαετία του 1940 για την ιστορία της Αριστεράς και τη σύγχρονη ιστορία συνολικότερα», ξεκίνησε την ομιλία του ο συγγραφέας του βιβλίου **Λέανδρος Μπόλαρης**. «Μας το υπενθυμίζει σε κάθε ευκαιρία η κυβέρνηση και η άρχουσα τάξη. “Η Ελλάδα βρέθηκε πάντα στη σωστή πλευρά της ιστορίας”. Είναι ένα παλιό ιδεολόγημα, ήδη από τότε, των νικητών του Εμφυλίου που ενώ ξέπλεναν τους δωσίλογους και τους ενσωμάτωναν στο κράτος, ταυτόχρονα προσπαθούσαν να

πουν ότι η Ελλάδα σώθηκε από τον μαύρο και τον κόκκινο “ολοκληρωτισμό”.

Η κεντρική θέση του βιβλίου είναι ότι ο ελληνικός Εμφύλιος δεν ήταν μια μοναδική ελληνική ιδιαιτερότητα, προϊόν κάποιας εγγενούς ροπής του τόπου στον διχασμό. Ήταν η τελευταία πράξη ενός πανευρωπαϊκού κύκλου επανάστασης και αντεπανάστασης που άνοιξε με τη συντριβή του φασισμού και έκλεισε με την εδραίωση του Ψυχρού Πολέμου, χονδρικά ανάμεσα στο 1943 και το 1948. Η κρίση του καπιταλισμού στη δεκαετία του '30 είχε γεννήσει τον πόλεμο· ο πόλεμος με τη σειρά του γέννησε τις συνθήκες για την επανάσταση.

Το δεύτερο νήμα που διατρέχει το βιβλίο είναι η ζωτικότητα του κινήματος. Χρειάζεται να σταθούμε σε αυτό. Συνήθως η εξιστόρηση πάει ως εξής: έγινε ο Δεκέμβρης, το ΕΑΜ ηττήθηκε, μετά ακολούθησε η Βάρκιζα και μετά η Λευκή Τρομοκρατία που έσπρωξε τον κόσμο στο βουνό. Δεν είναι λάθος, αλλά δεν είναι όλη η ιστορία. Δεν ήταν μόνο οι “ηγεσίες”, ήταν κι ο κόσμος που πάλευε, που δημιουργούσε δεδομένα, καθόριζε το πεδίο.

Το τρίτο νήμα είναι η συζήτηση για τη στρατηγική της Αριστεράς. Το ΚΚΕ δεν είχε μια “διπλή στρατηγική”. Είχε μία, και αυτή δεν ήταν επαναστατική αλλά ρεφορμιστική, ένας “ένοπλος ρεφορμισμός”, για να χρησιμοποιήσουμε τον τίτλο ενός κεφαλαίου. Η ηγεσία του κόμματος δεν αντιμετώπιζε το μαζικό κίνημα ως τη δύναμη που θα άλλαζε την κοινωνία, αλλά ως πολιορκητικό κριό για να αποσπάσει έναν έντιμο συμβιβασμό με τους αστούς, για την ακρίβεια της συμμαχίας με το “δημοκρατικό Κέντρο”. Άλλοτε το καλούσε σε “αυτοσυγκράτηση” και άλλοτε σε μαχητικές συμβολικές ως επί το πλείστον εκδηλώσεις ισχύος.

Όταν εξηγούμε γιατί έγιναν αυτά που έγιναν, αναγκαστικά μπαίνουμε στη συζήτηση για τις επιλογές που δεν έγιναν, για το δρόμο που δεν βάδισε η Αριστερά, με άλλα λόγια να μιλήσουμε για την επαναστατική στρατηγική που μπορούσε να δώσει τη νίκη. Δεν είναι άσκηση στην “εναλλακτική ιστορία” που αφορά μόνο βιβλία. Πολύ περισσότερο, είναι συζήτηση για το σήμερα».

Το τέλος των ομιλιών ακολούθησαν ερωτήσεις και παρεμβάσεις που άπλωσαν τη συζήτηση σε ζητήματα όπως ο ρόλος της Γιουγκοσλαβίας και του Τίτο στον Εμφύλιο, τις συμβιβαστικές συμφωνίες του Λιβάνου και της Καζέρτας και κατά πόσο άνοιξαν το δρόμο σε αντίστοιχες συμφωνίες από το Ιταλικό Κομμουνιστικό Κόμμα, μέχρι τη σημασία της επαναστατικής στρατηγικής ακόμα και στη μάχη για να φτιάξει κανείς σωματείο στους χώρους δουλειάς σήμερα.

Κώστας Πίπτας

Η Die Linke βγήκε πρώτο κόμμα στις εκλογές της Κυριακής για το Βερολίνο. Σύμφωνα με τα προσωρινά αποτελέσματα, η Αριστερά με επικεφαλής την Ελφ Εράλπ πήρε 25,7%, αφήνοντας πίσω τους Χριστιανοδημοκράτες του Μερτς με 18,8%. Πριν από τρία χρόνια είχε 12,2%. Η συμμετοχή εκτινάχθηκε στο 74,2%, από 62,9% το 2023. Ο ίδιος ο Μερτς μίλησε για συντριβή, αφού την ίδια μέρα στο Μεκλεμβούργο-Πομερανία το κόμμα του δεν μπήκε καν στο τοπικό κοινοβούλιο.

Πώς έγινε αυτό; Η καμπάνια της Εράλπ πάτησε πάνω στην οργή για τα ενοίκια που φεύγουν στα ύψη και για την άνοδο της ακροδεξιάς. Η εφημερίδα Φαϊνάνσιαλ Τάιμς συγκρίνει την Εράλπ με τον Ζοχράν Μαμντάνι, που κέρδισε τη δημαρχία της Νέας Υόρκης. Και στον τίτλο της έβαλε τη λέξη που τρομάζει τις αγορές: «απαλλοτρίωση».

Αυτό είναι το κρίσιμο. Η Εράλπ δεν κέρδισε υποσχόμενη λίγα επιδόματα ή «κίνητρα» στους ιδιοκτήτες. Στάθηκε πίσω από το αίτημα που ξεκίνησε από τα κάτω, από το κίνημα «Deutsche Wohnen & Co enteignen»: να απαλλοτριωθούν τα διαμερίσματα των μεγάλων εταιριών που έχουν πάνω από τρεις χιλιάδες σπίτια η καθεμιά. Το 2021 το 59% των Βερολινέζων το ψήφισε σε δημοψήφισμα. Ο Μαμντάνι, αντίστοιχα, κέρδισε με το πάγωμα των ενοικίων για εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά. Και στις δύο πόλεις, η ίδια διαπίστωση: όταν η Αριστερά μιλάει καθαρά για το ποιος κλέβει το σπίτι μας, η εργατική τάξη και η νεολαία ακούνε.

Αν υπάρχει πόλη όπου αυτή η

Μήνυμα από το Βερολίνο

20/9, Πανηγυρισμοί του Die Linke για τη νίκη του στις εκλογές του Βερολίνου. Φωτό: Anadolu

γλώσσα θα έβρισκε ανταπόκριση, είναι η Αθήνα. Η Ελλάδα είναι πρώτη στην Ευρώπη στην επιβάρυνση των νοικοκυριών από το κόστος στέγασης. Νέοι εργαζόμενοι δίνουν μισό μισθό για ένα δωάρι ή μένουν στο γονεϊκό τους μέχρι τα 35, την ίδια στιγμή που οι μισθοί είναι καθηλωμένοι. Οι γειτονιές αδειάζουν για τα Airbnb, η Golden Visa μοιράζει άδειες παραμονής σε όποιον αγοράζει ακίνητα, και τα funds κάθονται πάνω σε σπίτια που πήραν για ψίχουλα από τα «κόκκινα» δάνεια, βγάζοντάς τα σε πλειστηριασμούς. Η απάντηση της κυβέρνησης Μητσοτάκη είναι επιδοτήσεις και «Σπίτι μου», δηλαδή δημόσιο χρήμα που καταλήγει στις τσέπες των ιδιοκτητών και των τραπεζών.

Κι η «προοδευτική» αντιπολίτευση; Μιλάει για λίγο περισσότερα κί-

νητρα, για ήπιους περιορισμούς εδώ κι εκεί, για «κοινωνική κατοικία» κάποτε στο μέλλον. Κανείς δεν τολμάει να πει αυτό που είπε η Εράλπ: ότι τα σπίτια πρέπει να τα πάρουμε από τα κοράκια. Φοβούνται μην και τρομάξουν τις «αγορές» και τους «επενδυτές» (ισραηλινές εταιρείες σε περίοπτη θέση).

Υπάρχει όμως κι ένα ακόμη μάθημα από το Βερολίνο. Μετά το δημοψήφισμα του 2021, η κυβέρνηση SPD-Πρασίνων-Linke έστειλε την απαλλοτρίωση σε μια «επιτροπή ειδικών» και εκεί θάφτηκε. Η νίκη της Κυριακής είναι τεράστια ευκαιρία, αλλά δεν θα κριθεί στους «θεσμούς». Αυτό που θα κρίνει αν οι εταιρίες θα χάσουν πραγματικά τα σπίτια είναι η πίεση από τα κάτω, οι αγώνες των εργαζόμενων και της νεολαίας.

Το ίδιο ισχύει κι εδώ. Η απάντηση στην κρίση στέγης βρίσκεται στην καρδιά των αιτημάτων του εργατικού κινήματος. Με απεργίες και μαζικές κινητοποιήσεις μπορούμε να απαιτήσουμε και να επιβάλλουμε να ανοίξουν τα κλειστά σπίτια, πάνω από 100.000 στην Αττική και γύρω στις 700.000 σε όλη τη χώρα, τα περισσότερα στα χέρια των funds και των τραπεζών. Να ανασυσταθεί ο ΟΕΚ, που καταργήθηκε το 2012, κάτω από εργατικό έλεγχο. Να γίνουν προσλήψεις στους δήμους ώστε κάθε δήμος να έχει Υπηρεσία Δόμησης, για να μπει φρένο στην αсуδοσία των εργαζόμενων που τσιμεντώνουν κάθε χώρο πρασίνου. Διεκδικούμε αυξήσεις στους μισθούς, επαναφορά του πλαφόν στα ενοίκια και έλεγχο της κερδοσκοπίας των ιδιοκτητών. Και για να σταματήσουν οι πλειστηριασμοί, κρατικοποίηση των τραπεζών κάτω από εργατικό έλεγχο και διαγραφή των κόκκινων δανείων της εργατικής τάξης.

Δεν πρόκειται για ουτοπίες. Το Βερολίνο και η Νέα Υόρκη έδειξαν ότι, όταν η Αριστερά τολμάει να βάλει στο στόχαστρο τα κέρδη των καπιταλιστών, κερδίζει σε δύο από τις μεγαλύτερες μητροπόλεις του καπιταλισμού. Ο αντικαπιταλισμός δεν είναι βαρίδι ούτε πολυτέλεια· είναι η δύναμη που δίνει τη δυνατότητα να παλέψουμε νικηφόρα.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 16/9 στο ΕΚΘ η εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης «Από τη Σαξονία ως τη Σιντική - Stop στους φασίστες και τον ρατσισμό», με μαζική συμμετοχή εργαζόμενων, νεολαίας, ακτιβιστών του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν η Μαρία Τοπαλίδου, από τον Σύλλογο Εθελοντών Μακεδονίας "Albatros", ο Ηρακλής Πεκιαρίδης, δικηγόρος των εξεγερμένων της Σιντικής, η Αφροδίτη Σταμπουλή, γιατρός, πρώην βουλευτρια και ο Κώστας Τορπουζίδης, δικηγόρος, μέλος της ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης. Τον συντονισμό της εκδήλωσης ανέλαβε ο Απόστολος Λυκεσάς, δημοσιογράφος.

Ο συντονιστής εισαγωγικά έδωσε κάποιες δημοσιογραφικές πληροφορίες για το πλαίσιο της συζήτησης, τονίζοντας ανάμεσα σε άλλα πως μετά τις τελευταίες εξεγέρσεις των κρατούμενων προσφύγων και μεταναστών στο κολαστήριο της Σιντικής, αποφασίστηκε η "αποσυμφόρησή" του, με την μεταφορά 60 εξ αυτών στο ΠΡΟΚΕΚΑ της Ξάνθης και στο Παράνεστι, όπου οι συνθήκες είναι εξίσου απάνθρωπες. Τόνισε πως από πρόσφατο δελτίο τύ-

Αντιφασιστική Θεσσαλονίκη

που του Υπουργείου Μετανάστευσης προκύπτει πως βρίσκεται στα σκαριά θηριώδης σύμβαση 137 εκατομμυρίων με τους "εθνικούς εργολάβους" (ΑΚΤΟΡ, ΑΒΑΞ, ΓΕΚ/ΤΕΡΝΑ, UNISON), για νέες περιφράξεις και security.

Η Αφροδίτη Σταμπουλή έδωσε ένα σύντομο ιστορικό του "καμπ" της Σιντικής, το οποίο φτιάχτηκε τον Μάρτη του 2020, ως απάντηση στην "ασύμμετρη απειλή" της εισόδου προσφύγων από τον Έβρο κατά το ίδιο διάστημα. Εξ αρχής ήταν κλειστή δομή, φτιαγμένη σε εντελώς ακατάλληλο χώρο (χαράδρα), όπως έχουν κατ' επανάληψη καταγγείλει στο παρελθόν ο διευθυντής του τοπικού κλιμάκιου πυροσβεστικής και ο πρόεδρος της κοινότητας Προμαχώνα.

Ο Ηρακλής Πεκιαρίδης πήρε τη σκυτάλη αναφέροντας ότι οι απάνθρωπες συνθήκες κράτησης στη Σιντική είναι πλέον επίσημα αναγνωρισμένες από το Εφετείο Σερρών και την εισαγγελική πρόταση στην πρόσφατη δίκη για την περσινή εξέγερση, που αναγνώρισε στους κατηγορούμενους το ελαφρυντικό των

μη ταπεινών αιτίων και της μεγάλης ένδειας. Αποσύρθηκε επίσης η κατηγορία για τη φθορά πράγματος κοινής ωφέλειας, καθώς ο φράχτης που κατέστρεψαν οι κρατούμενοι δεν εμπίπτει σε αυτήν τη κατηγορία. Κλείνοντας, τόνισε πως πράγματι η Σιντική οδηγείται σε κλείσιμο γιατί οι ίδιοι οι κρατούμενοι έχουν διαλύσει τους φράχτες, και κρατούνται σήμερα μόνο με τη συνδρομή ΜΑΤ και αστυνομικών, που και αυτοί καταγγέλλουν ότι "δεν πάει άλλο"...

Να κλείσει η Σιντική

Η Μαρία Τοπαλίδου κατέθεσε τις εμπειρίες της από τις πολλές επισκέψεις που έχει κάνει στο στρατόπεδο της Σιντικής με το Albatros, την αυξανόμενη γραφειοκρατία και απαγορεύσεις πρόσβασης ακόμα και σε αναγνωρισμένες ΜΚΟ, τις ανυπόφορες συνθήκες υποσιτισμού (λαμβάνουν ένα άθλιο γεύμα μια φορά τη μέρα), υγιεινής και γενικότερων συνθηκών (σκορπιοί, φίδια, δερματικές ασθένειες), μέσα σε ένα φαράγγι που το χειμώνα έχει 5

βαθμούς κάτω, και το καλοκαίρι 5 βαθμούς πάνω από τις γειτονικές περιοχές. Στάθηκε στην επιστολή των εξεγερμένων στην ΚΕΕΡΦΑ, με την οποία ζητούν να αφεθούν ελεύθεροι να δουλέψουν, και τόνισε πως η Σιντική πρέπει να κλείσει.

Τέλος, ο Κώστας Τορπουζίδης έβαλε το συνολικότερο πλαίσιο της ανόδου της ακροδεξιάς πανευρωπαϊκά, με το AfD στην Σαξονία-Άνχαλτ και τα απευθείας "ρεπορτάζ" ξεπλύματος του Κασιδιάρη κατά την αποφυλάκισή του. Θύμισε πως η νίκη επί της ΧΑ ήρθε πάνω σε τρία θεμέλια: την έμφαση στους δρόμους - καμία εμπιστοσύνη στους θεσμούς, το κτίσιμο μαζικού κινήματος με τα συνδικάτα στην πρώτη γραμμή, και το ενιαίο μέτωπο όλων των δυνάμεων που θέλουν να τα βάλουν με τον ρατσισμό και τον φασισμό.

Οι τοποθετήσεις που ακολούθησαν αποτύπωσαν την ανάγκη για άμεση λήψη πρωτοβουλιών, ώστε να κλείσουμε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, και να μην αφήσουμε τους φασίστες να ξανασηκώσουν κεφάλι. Πρώτος σταθμός ήταν το συλλαλητήριο για τα 13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Ευκλείδης Μακρόγλου